

LEGISLAȚIE ROMÂNIA

Portal legislativ actualizat din surse publice oficiale

VERSIUNE INFORMATIVĂ PENTRU CONSULTARE

Legea nr. 661/1923

LEGE

În vigoare

EMITENT

Parlamentul României

PUBLICARE

Monitorul Oficial nr. 253 din 23 februarie
1923

ULTIMA VERIFICARE

27 mai 2026, 15:08

SURSA OFICIALĂ

[https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocu
ment/22962](https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/22962)

Document generat informativ din surse publice oficiale. Nu înlocuiește Portalul Legislativ - legislatie.just.ro.

Cuprins

1. Articolul 1	36. Articolul 36
2. Articolul 2	37. Articolul 37
3. Articolul 3	38. Articolul 38
4. Articolul 4	39. Articolul 39
5. Articolul 5	40. Articolul 40
6. Articolul 6	41. Articolul 41
7. Articolul 7	42. Articolul 42
8. Articolul 8	43. Articolul 43
9. Articolul 9	44. Articolul 44
10. Articolul 10	45. Articolul 45
11. Articolul 11	46. Articolul 46
12. Articolul 12	47. Articolul 47
13. Articolul 13	48. Articolul 48
14. Articolul 14	49. Articolul 49
15. Articolul 15	50. Articolul 50
16. Articolul 16	51. Articolul 51
17. Articolul 17	52. Articolul 52
18. Articolul 18	53. Articolul 53
19. Articolul 19	54. Articolul 54
20. Articolul 20	55. Articolul 55
21. Articolul 21	56. Articolul 56
22. Articolul 22	57. Articolul 57
23. Articolul 23	58. Articolul 58
24. Articolul 24	59. Articolul 59
25. Articolul 25	60. Articolul 60
26. Articolul 26	61. Articolul 61
27. Articolul 27	62. Articolul 62
28. Articolul 28	63. Articolul 63
29. Articolul 29	64. Articolul 64
30. Articolul 30	65. Articolul 65
31. Articolul 31	66. Articolul 66
32. Articolul 32	67. Articolul 67
33. Articolul 33	68. Articolul 68
34. Articolul 34	69. Articolul 69
35. Articolul 35	70. Articolul 70

71. Articolul 71	102. Articolul 102
72. Articolul 72	103. Articolul 103
73. Articolul 73	104. Articolul 104
74. Articolul 74	105. Articolul 105
75. Articolul 75	106. Articolul 106
76. Articolul 76	107. Articolul 107
77. Articolul 77	108. Articolul 108
78. Articolul 78	109. Articolul 109
79. Articolul 79	110. Articolul 110
80. Articolul 80	111. Articolul 111
81. Articolul 81	112. Articolul 112
82. Articolul 82	113. Articolul 113
83. Articolul 83	114. Articolul 114
84. Articolul 84	115. Articolul 115
85. Articolul 85	116. Articolul 116
86. Articolul 86	117. Articolul 117
87. Articolul 87	118. Articolul 118
88. Articolul 88	119. Articolul 119
89. Articolul 89	120. Articolul 120
90. Articolul 90	121. Articolul 121
91. Articolul 91	122. Articolul 122
92. Articolul 92	123. Articolul 123
93. Articolul 93	124. Articolul 124
94. Articolul 94	125. Articolul 125
95. Articolul 95	126. Articolul 126
96. Articolul 96	127. Articolul 127
97. Articolul 97	128. Articolul 128
98. Articolul 98	129. Articolul 129
99. Articolul 99	130. Articolul 130
100. Articolul 100	131. Articolul 131
101. Articolul 101	132. Articolul 132

Articole

Articolul 1

Contribuțiunile directe corespunzătoare celor de mai jos, acum existente în tot cuprinsul României, se înlocuiesc dela 1 Aprilie 1923, cu următoarele: 1. Impozitul pe veniturile proprietăților agricole; 2. Impozitul pe veniturile proprietăților cladite; 3. Impozitul pe veniturile valorilor mobiliare; 4. Impozitul pe veniturile comerciale și industriale; 5. Impozitul pe salarii; 6. Impozitul pe veniturile din profesii și ocupații neimpuse la celelalte impozite; 7. Impozitul progresiv pe venitul global. Primele 6 impozite sînt obiective, ele lovind veniturile speciale, împărțite în 6 categorii, după originea și tratamentul cari li se aplică, și formînd astfel 6 impozite elementare. Pe lângă aceste impozite se pot stabili impuneri adiționale în folosul comunelor, județelor și altor instituții publice, în limitele prevăzute de această lege. Ultimul impozit este subiectiv și completează impunerea, lovind totalitatea veniturilor.

Articolul 2

Sînt supuse impozitelor elementare persoanele fizice sau juridice cărora le previn veniturile sus vizate, independent de naționalitatea și sediul lor. Persoanele impozabile la impozitul progresiv asupra venitului global sînt prevăzute la titlul II, cap. VII, al acestei legi. Titlul II Impozite

Capitolul 1 - Impozitul pe veniturile proprietăților agricole

Articolul 3

Sînt supuse unui impozit de 12 la suta pe numele proprietarilor, uzufructuarilor sau titularilor oricărui alt drept real de folosință, veniturile proprietăților funciare agricole sau celor asimilate lor, constatate conform prevederilor prezentei legi. Pentru veniturile proprietăților arendate impozitul este sporit la 14 la suta, afară de cele ce aparțin minorilor orfani, ori cele arendate obștilor sau cooperativelor locale de exploatare. Dacă contribuabilul locuiește în străinătate mai mult de 6 luni, în cursul unui an, impozitul va fi de 24 la suta, fără deosebirea de mai sus, afară de cazul cînd este trimis în calitate de funcționar public, ori cu o însărcinare oficială, sau în cazul cînd sade acolo cel mult 6 ani, pentru studii universitare sau asimilate lor sau 2 ani pentru studii speciale. Aceasta sporire de cota nu se aplică contribuabililor cari au o întindere de pămînt pînă la 5 hectare inclusiv, cu domiciliul la aplicarea legii în țară străină, decît după 3 ani dela această dată și dacă pînă atunci nu se reintorc în țară.

Articolul 4

Venitul impozabil se determina din 5 în 5 ani de comisiunile de recensământ prevăzute de art. 80. Comisiunile de recensământ vor face evaluări și impuneri în fiecare comuna, avînd sa stabilească: 1. Întinderea proprietăților în parte pe proprietari și distribuirea lor pe categorii și clase. Vor fi 12 categorii și anume: 1) pamanturi arabile; 2) fanete; 3) izlazuri; 4) grădini de legume cu caracter permanent; 5) livezi de pruni și de alți arbori fructiferi; 6) vii; 7) mlastini, terenuri necultivabile; 8) păduri; 9) balti; 10) pepiniere și grădini de flori ornamentale; 11) terenuri de agrement rurale; 12) orice alta categorie neprevăzută aci. Clasificarea se va face după calități și numai pentru proprietățile de categoriile 1-6 inclusiv. Pentru teritoriile unde se afla întocmit cadastrul se va ține seama de întinderile, categoriile și clasificările cadastrale, dacă aceste lucrări sînt ținute în regula. Acolo unde nu e cadastru numărul claselor nu va fi mai mare de șase pentru o singura categorie de proprietăți. 2. Valoarea locativă medie pe hectar pentru proprietățile de categoriile 1-6, cari va fi aceeași pentru toate proprietățile de aceeași categorie și clasa din comuna. Aceasta valoare locativă se stabilește ținându-se seama de mijlocia contractelor de arendare din comuna încheiate în ultimii 4 ani, de mijlocia pe 4 ani a valorii producției la hectar, scăzînd cheltuielile obișnuite, sau de prețul mediu de vânzare al proprietăților în ultimii 4 ani, socotindu-se dobînda de 5 la suta, fără ca pe baza acestui din urma criteriu valoarea locativă să depășească prețul mediu al arendarilor din regiune. În valoarea locativă astfel stabilită se considera cuprinse veniturile proprietății, realizate din orice ramura de producție agricolă sau din transformarea produselor proprii, afară de veniturile din stabilimente industriale de sine stătătoare, aflate pe proprietăți, cum: mori, fabrici de spirt și alte asemenea. 3. Venitul impozabil pe proprietăți, și anume:

- a) Pentru categoriile 1-6 prin înmulțirea întinderii cu valoarea locativă medie pe hectar;
- b) Pentru celelalte categorii, pe fiecare proprietate, după contractele de arenda în vigoare, iar în lipsa prin apreciere în comparatie cu alte proprietăți similare arendate. Pentru terenuri de agrement, în lipsa de contracte de arendare, venitul va fi de 8 la suta, asupra prețului de vânzare fixat pentru calitatea de pămînt corespunzătoare. 4. Condițiunile în cari se exploatează fiecare proprietate, dacă e arendată sau exploatată de proprietar, ori dacă proprietarul domiciliază în străinătate, și în fine, 5. Sa stabilească impozitul cuvenit a se plăti pentru fiecare proprietate, după cota aplicabilă.

Articolul 5

La prețul contractelor de arenda, după cari se fac evaluarile și se stabilesc veniturile, se vor adaoga toate sarcinile impuse arendașului, cari legalmente privesc pe proprietar, cum și accesoriile în bani sau în natura pe cari arendașul e obligat a le da peste arenda. Pentru proprietățile din comunele în cari se afla cadastru valoarea locativă și venitul, se vor putea fixa în raport cu evaluarile cadastrale, ținându-se seama de valorile analoage stabilite la recensământ.

Capitolul 1 - Impozitul pe veniturile proprietăților agricole

Articolul 6

Pădurile din cari nu se trage nici un folos nu se impun decât atunci când sînt date în tăiere. Cele date în arenda spre alta folosință decât exploatarea lor prin tăiere, sau cari aduc asemenea foloase proprietarului se impun după valoarea locativă pe hectar, stabilită conform art. 4. Cele puse în exploatare prin tăiere se impun potrivit procedurii prevăzută de art. 95, din momentul când sînt date altora în tăiere sau când începe exploatarea, cu cota de 10 la suta, fără distincțiune în ce privește cota dacă pădurile sînt arendate sau exploatare de proprietar. În cazul când taierea are ca urmare defrișarea, cota va fi de 20 la suta, afară de acelea cari din oficiu sînt destinate defrișării. În toate cazurile cota va fi sporită la 24 la suta pentru contribuabilii ce locuiesc în străinătate în condițiunile prevăzute de art. 3, alin. 3. Pentru pădurile înființate din nou, dela punerea în aplicare a legii, venitul rezultat din prima tăiere este impus pe jumătate. Câștigurile rezultând din exploatare fac obiectul unei impuneri separate, conform art. 30.

Capitolul 1 - Impozitul pe veniturile proprietăților agricole

Articolul 7

Terenurile afectate unei concesiuni miniere sînt supuse la acest impozit numai în ce privește venitul agricol al suprafeței și în afară de taxele prevăzute de legea minelor. Impozitul va înceta pentru întinderea ce n'ar mai putea aduce venit agricol din cauza lucrărilor de exploatare ale subsolului.

Capitolul 1 - Impozitul pe veniturile proprietăților agricole

Articolul 8

Sînt scutite de acest impozit: 1. În mod permanent:

- a) Proprietățile publice afectate unui serviciu public și neproducătoare de venit, cum și cele afectate sporturilor în interes public;
- b) Imobilele Statului cari se exploatează în regie. 2. În mod vremelnic:
 - a) Pentru 10 ani, dela schimbarea lor în pămînt de cultura cu cheltuiala proprietarului, mlăstiniile și baltile, cum și alte pământuri necultivabile prin natura lor;
 - b) Pentru 5 ani dela plantare livezile de pomi roditori și pământurile plantate din nou cu vii, fie prin replantare, fie înființate din nou, afară de cele plantate cu producători direcți;
 - c) Pentru 5 ani dela repunerea lor în stare de a fi cultivate, prin cheltuiala proprietarului, terenurile devastate în timpul războiului în așa grad, ca deveniseră cu totul impropriei culturii. Cererile de scutiri vor fi făcute și rezolvate potrivit procedurii prevăzute în art. 99. Scăderea impozitului va avea loc dela 1 Ianuarie ce urmează cererii, iar epoca de scădere decurge în tot cazul dela 1 Ianuarie a anului ce urmează aceluia în care a avut loc faptul ce motivează scăderea.

Capitolul 1 - Impozitul pe veniturile proprietăților agricole

Articolul 9

Proprietarii, uzufructuarii sau titularii oricăror drepturi reale de folosință sînt obligați sa declare proprietățile, întinderile de terenuri posedate, arendările și contractele respective, precum și orice alte acte și împrejurări necesare constatării și asezării impunerii. Ei vor face declarațiunile după formularele și în termenul ce se va hotărî și publică de ministerul de finanțe. Ele pot fi făcute colectiv, pe formulare anume întocmite, de către toți locuitorii dintr'o comuna, sat ori catun, sub îngrijirea și atestarea primăriei respective și se vor depune prin îngrijirea primarului la percepția locului, cu cel puțin 3 zile înainte de începerea lucrărilor comisiunii.

Comisiunile vor tine seama de aceste declarațiuni la stabilirea impunerilor, evaluările făcându-se conform art. 4. Ziua începerii lucrărilor comisiunii într'o comuna se va afișa la primărie și percepție, cu cel puțin 10 zile înainte, dresându-se proces-verbal. Pentru comunele unde se tine cadastru în regula, proprietarii sînt dispensați a declara datele cuprinse în el.

Capitolul 1 - Impozitul pe veniturile proprietăților agricole

Articolul 10

Comisiunile vor dresa procese-verbale de stabilirea categoriilor, a claselor și a evaluării pe hectar, conform art. 4, punctele 1 și 2, și, îndată ce aceste lucrări sînt terminate, vor afișa procesele-verbale la primăria comunei. După aceasta, vor întocmi tablouri de distribuirea proprietăților pe categorii și clase, cum și de stabilirea veniturilor și impozitului pe proprietăți și proprietari. Aceste tablouri se vor afișa la primărie, imediat după întocmirea lor. Afișarea proceselor-verbale și a tablourilor se va constata prin proces-verbal. Contribuabilii, precum și oricare reprezentant al fiscului au dreptul să facă apel în contra acestor hotărîri, în termen de 20 de zile dela aceasta afișare, înaintea comisiunii de apel. Apelul se declara la administrația de constatare respectiva sau la circumscripțiile de constatare ale comunelor unde vor funcționa comisiuni de apel.

Capitolul 1 - Impozitul pe veniturile proprietăților agricole

Articolul 11

Toate apelurile dintr'o comuna, în ce privește gruparea terenurilor pe categorii și clase, cum și valoarea locativă medie pe hectar, se vor putea conexe și judeca prin aceeași hotărîre, și deciziunea data în aceasta privinta va avea putere de lucru judecat față de toți contribuabilii comunei pentru proprietățile aflate în aceeași categorie și clasa. Apelul unuia profita tuturor contribuabililor din comuna. Contribuabilii vor fi citați colectiv, în ce privește judecarea acestor apeluri, făcându-se publicații cu cel puțin 8 zile înainte de ziua fixată pentru judecata, la primărie, școala, biserica și casele delegaților sătești. Apelantii pot fi reprezentați prin locuitori ai comunei.

Capitolul 1 - Impozitul pe veniturile proprietăților agricole

Articolul 12

Hotărîrea comisiei de apel rămîne definitivă în ce privește clasificarea pe categorii și stabilirea valorilor locative; ea poate fi atacată în recurs pe calea arătată la articolul 85. Procedura și judecata apelurilor și a recursurilor, cum și orice schimbări a impunerilor în cursul periodului de 5 ani, se vor îndeplini conform dispozițiilor cuprinse în titlul III.

Capitolul 2 - Impozitul pe veniturile proprietăților cladite

Articolul 13

Sînt supuse unui impozit de 12 la suta pe numele proprietarilor, uzufructuarilor sau titularilor oricărui alt drept real de folosință, veniturile nete din proprietățile cladite sau celor asimilate lor și cari nu sînt prevăzute la cap. 1. Dacă contribuabilul locuiește în străinătate mai mult de 6 luni în cursul unui an, impozitul va fi de 20 la suta, afară de cazul cînd este trimis în calitate de funcționar public ori cu o însărcinare oficială, sau în cazul cînd sade acolo cel mult 6 ani pentru studii universitare sau asimilate lor sau 2 ani pentru studii speciale cum și dacă se afla în condițiunile prevăzute de art. 3, alin.

- iv) Fac parte din clădiri, instalațiunile mobiliare și accesoriile cari devin imobile prin destinație. Se va ține seama de excepțiunea prevăzută la art. 30 pentru stabilimentele proprii ale întreprinderilor industriale. Sînt asimilate clădirilor:
- a) Terenurile virane din orașe;
 - b) Terenurile necultivate, afectate unei întreprinderi comerciale sau industriale, ca santiere, depozite, locuri de petrecere sau pentru publicitatea industrială ori comercială;
 - c) Instalațiunile pe bacuri.
-

Capitolul 2 - Impozitul pe veniturile proprietăților cladite

Articolul 14

Pentru clădirile cari se închiriază cu mobile venitul impozabil la acest impozit este acela al clădirii fără mobile, afară de cel cari devin imobile prin destinație și servesc la exploatarea imobilelor. Venitul mobilelor va face obiectul impozitului pe veniturile din ocupațiuni necomerciale.

Capitolul 2 - Impozitul pe veniturile proprietăților cladite

Articolul 15

Venitul se determina pe baza valorii locative a imobilului. Valoarea locativă se stabilește după contractele de închiriere, iar în lipsa lor, prin evaluarea directă în comparație cu imobilele similare, sau pe baza unei vânzări recente a imobilului impozabil, socotindu-se la preț o dobînda de 5 la suta. Pentru terenurile virane venitul se stabilește după prețul mijlociu de vânzare al acestor terenuri, la care se socotește o dobînda de 5 la suta. La prețul contractului de închiriere se va adauga valoarea tuturor sarcinilor impuse chiriașilor, cari legalmente privesc pe proprietari.

Articolul 16

Pentru clădiri și instalațiuni imobiliare venitul net impozabil se obține scăzând din valoarea locativă 20 la suta drept cheltuieli de gestiune, asigurări contra riscurilor, întreținere și amortizare. Pentru terenurile asimilate clădirilor valoarea locativă constituie venitul net impozabil.

Articolul 17

Sînt scutite de acest impozit: 1. În mod permanent:

- a) Imobilele publice sau ale așezămintelor de utilitate publică neproducătoare de venit și afectate serviciilor publice sau scopului acestor așezăminte, precum și imobilele particulare puse în mod gratuit la dispoziția unor asemenea așezăminte în același scop;
- b) Clădirile parohiale, ale cultelor religioase întreținute de Stat cari nu produc nici un venit și cari s'au bucurat pînă în prezent de asemenea scutiri;
- c) Sub condițiunea reciprocității, clădirile aparținînd legatiunilor și consulatelor străine și ocupate de ele;
- d) Clădirile rurale ce servesc de locuința agricultorilor și cari nu au mai mult de 3 camere locuibile, precum și toate cele necesare exploatării agricole a terenurilor. 2. În mod vremelnic:
 - a) Clădirile noi, pe timp de 5 ani dela data de cînd au devenit utilizabile în total sau în parte. Clădirile reparate chiar radical nu vor fi asimilate clădirilor noi, deci nu vor fi scutite;
 - b) Pentru 10 ani dela începerea exploatării, stabilimentele de ape minerale naturale recunoscute. După acel termen impozitul se reduce la jumătate pe încă 10 ani;
 - c) Pentru 10 ani de cînd au devenit locuibile, clădirile construite și cele ce se vor construi de particulari pe loturi cumpărate de la Stat în stațiunile de băi și ape minerale, precum și în stațiunile Techirghiol, Tuzla, Carmen Sylva în condițiunile legii din 1912;
 - d) Stabilimentele de băi de ape minerale, puse în exploatare exclusiv pentru căutarea sănătății muncitorilor și funcționarilor publici, în mod gratuit, atît timp cat funcționează numai în acest scop;
 - e) Pentru 10 ani de cînd au devenit locuibile venitul clădirilor construite de societăți de locuințe ieftine, recunoscute ca atare prin legi speciale. După acest termen impozitul se reduce la o pătrime pe 5 ani și la jumătate pe încă 5 ani. Clădirile ce se vor construi în viitor de aceste societăți se scutesc de impozit pe 10 ani;
 - f) Clădirile noi construite sau cari se vor construi, timp de 10 ani dela aplicarea legii de față, pe calea Victoriei din Capitala, în conformitatea legilor din Decembrie 1910 și 1913, se scutesc în aceleași condițiuni ca cele din alin. e;
 - g) Terenurile societăților comunale ale locuințelor ieftine vor fi scutite pe timp de 10 ani dela cumpărarea lor, iar pentru cele deja cumpărate termenul de 10 ani începe dela promulgarea legii.

Capitolul 2 - Impozitul pe veniturile proprietăților cladite

Articolul 18

Valoarea locativă și venitul net impozabil se stabilește din 5 în 5 ani de către comisiunile de recensământ prevăzute la art. 80. Comisiunile de recensământ vor proceda atât la stabilirea venitului clădirilor cari nu se bucura de scutiri permanente, cât și la impunerea celor impozabile, pe loc la fiecare imobil, în intervalul de timp ce se va fixa și publică de ministerul finanțelor prin Monitorul Oficial.

Capitolul 2 - Impozitul pe veniturile proprietăților cladite

Articolul 19

Contribuabilii sînt datori a face declarațiuni pentru fiecare imobil în parte, la percepțiile respective, pe formularele oficiale, în termenele prevăzute prin publicațiunile ministerului de finanțe. Comisiunile vor tine seama de aceste declarațiuni și de actele prezentate, cum și de înscrierile cadastrale.

Capitolul 2 - Impozitul pe veniturile proprietăților cladite

Articolul 20

Pentru toate evaluarile se vor încheia procese-verbale pe imobile și contribuabili, cari vor fi predate la imobil, sub dovada de primire, contribuabilului sau unui membru din familie ori din serviciul sau. În cazul cînd cei în drept a primi procesul-verbal nu se afla fața pentru a da dovada, delegatul fiscului va afișa procesul-verbal de impunere la imobil, iar dacă prin declarația de impunere contribuabilul și-a ales alt loc pentru comunicarea impunerii, va fi comunicat la acel loc. Afișarea sau comunicarea se va constata prin proces-verbal. Contribuabilii, cum și ori ce reprezentant al fiscului au dreptul să facă apel la comisia de apel prevăzută de art. 80, în termen de 20 de zile dela înmînarea procesului-verbal de impunere sau dela afișarea lui. Apelul se face la administrația financiară sau la percepțiile comunelor neresedinte în cari vor funcționa comisiuni de apel.

Capitolul 2 - Impozitul pe veniturile proprietăților cladite

Articolul 21

Hotărîrea comisiunii de apel rămîne definitivă în ce privește constatarea și evaluarea venitului; ea poate fi atacată în recurs pe calea arătată la art. 85. Procedura și judecata apelurilor și a recursurilor, cum și orice schimbări a impunerilor în cursul periodului de 5 ani se vor îndeplini conform dispozițiunilor cuprinse în titlul III.

Articolul 22

Veniturile capitalurilor mobiliare și cele asimilate lor, conform dispozițiilor din art. următor, sînt supuse unui impozit de 15 la suta, afară de cele mai jos arătate, pentru cari impozitul va fi de: 12 la suta pentru veniturile din acțiuni nominative ale societăților cu capital în majoritate național; 10 la suta pentru veniturile din depozite în numerar la bănci și de 8 la suta pentru cele din scrisurile de credit funciar formate prin asociație de proprietari și autorizate prin lege a emite asemenea obligațiuni, cum și din renta exproprierii, ori din titlurile societăților de locuințe ieftine create în baza legii din 13 Februarie 1910. Impozitul se aseaza asupra veniturilor brute, provenite din România de către oricine s'ar incasa, cum și cele din alta țara luate de către locuitorii tarii, acestea fiind impuse cu 15 la suta, fără distincțiune.

Articolul 23

Veniturile impozabile sînt: 1. Dividendele și produsele de orice fel la acțiunile, obligațiunile și orice titluri sau drepturi din valori mobiliare, sub orice denumire, ale societăților și colectivităților de orice fel, afară de dividendele distribuite de băncile populare și cooperativele și federalele enumerate la art. 34, precum și dividendele încasate de băncile populare, cooperative și federale la sumele cu cari ele participa la capitalul centralelor lor; toate aceste dividende impunandu-se conform art. 35 la impozitul pe venitul întreprinderilor comerciale. 2. Cupoanele la rente și obligațiuni ale Statului Roman, județelor sau comunelor, cari nu au fost scutite de impozite prin legea de emisiune a lor. 3. Rentele viagere dela 25.000 lei anual în sus, cele mai mici fiind supuse la impozitul pe salarii. 4. Dobânzile și produsele de orice fel încasate de cei ce nu fac afaceri de banca, scont sau împrumut, pentru cari aceștia plătesc impozitul prevăzut de art. 30, ce se cuvin la sumele plasate în:

- a) Creanțe ipotecare, privilegiate și chirografare. Impozitul va fi calculat asupra unei dobânzi de 6 la suta pentru creanțele comerciale și de 5 la suta pentru cele civile, dacă în aceste creanțe nu se prevede nicio dobînda, ori se prevede o dobînda mai mica. Se exclud dobânzile încasate de comercianți sau industriasi la creanțele comerciale cari au de obiect o vânzare sau alte afaceri de comerț, pentru cari ei sînt supuși impozitului pe beneficiile comerciale și industriale;
- b) Depozite de sume de bani la vedere sau cu scadența, cum și soldul creditor de dobânzi al conturilor curente la bănci;
- c) Garanții în numerar. 5. Tantiemele acordate de societăți în afară de cele plătite directorilor și funcționarilor întreprinderii, cari vor fi impuse la impozitul pe salarii. 6. Redevențele în bani sau în natura, precum și sumele primite dintr'o dată sau periodic pentru cesiuni de drepturi sau de exercițiul unor drepturi, concesiuni miniere sau închirieri ori arendări de întreprinderi comerciale ori industriale. Intra în venit valoarea instalatiunilor mobiliare sau imobiliare ce concesionarii, arendașii și chiriașii sînt obligați să facă în profitul beneficiarului.

Articolul 24

Sînt scutite de acest impozit:

- a) Dobînzile la economiile înscrise pe livretele de economie ale Casei de Depuneri, la economiile pînă la 10.000 lei înscrise pe carnetele de economie ale Caselor de credit, aparținînd institutiunilor publice ori băncilor populare ce funcționează pe bază de legi și la cele pînă la 5.000 lei, înscrise pe carnetele altor instituțiuni de credit. Se scutește o singura asemenea depunere pentru o persoană. Impozitul se percepe la veniturile sumelor ce trec de cele mai sus prevăzute, iar pentru economiile făcute la băncile populare între 10.000-20.000 lei se reduce la jumătate;
- b) Dobînzile creanțelor ipotecare sau privilegiate ale institutiunilor de credit autorizate prin lege sa emita în contul acelor ipoteci obligațiuni supuse impozitului de față;
- c) Renta perpetua de expropriere, precum și celelalte valori mobiliare, ce aparțin institutiunilor culturale ori de binefacere, ce au în vedere un scop de utilitate publică, cu condiția ca aceste valori să fie depuse spre păstrare la Casa de depuneri și consemnațiuni;
- d) Veniturile din titluri străine sau din depozite ale personalului diplomatic străin, sub condițiunea reciprocității și în condițiunile ce se vor fixa prin regulament.

Articolul 25

Impozitul este datorat din ziua exigibilitatii dreptului creditorilor. Perceperea se face pe cale de reținere de către debitorii dividendelor, cupoanelor, dobînzilor, rentelor, tantiemelor și produselor specificate la art. 23. Impozitul va fi vărsat la stat, conform normelor și în termenele ce se vor stabili prin instrucțiunile Ministerului de Finanțe, aceste termene neputînd fi mai mare de 3 luni dela reținere, iar pentru dobînzile plătite la creanțele ipotecare privilegiate sau chirografare, prevăzute la punctul 4, litera a al art. 23, de trei zile. Pentru aceste din urma dobînzii, plata impozitului se va putea efectua prin aplicarea de timbre mobile speciale, pe înscrisul constatînd achitarea lor, de îndată ce Ministerul Finanțelor va întocmi și va publică modalitățile de aplicarea și anularea acestor timbre, cum și limita pînă la care se pot face asemenea plati. Pînă la înființarea de timbre, percepătorul sau administrația financiară unde se vărsa impozitul vor face la cerere mențiune despre aceasta pe act. Lipsa acestor vize ori timbre sau a chitanței doveditoare de plată impozitului constituie o dovadă îndestulătoare de sustragerea dela plata, urmînd a se aplică sancțiunile legale.

Capitolul 3 - Impozitul asupra veniturilor valorilor mobiliare

Articolul 26

Perceperea și vărsarea impozitului pe veniturile din valorile mobiliare străine, se face pînă la o înțelegere cu diferitele State interesate, de către bancherul, agentul de schimb sau orice altă persoană care efectuează, în România, plata dobânzilor sau veniturilor produse de aceste valori. Oricine face o profesiune sau un comerț din a strânge, plăti sau cumpara cupoane, cecuri sau orice alte instrumente de credit, create pentru plata acelor venituri din alte țări, este dator să facă o declarație despre aceasta la administrația financiară a reședinței sale și să se conformeze regulilor stabilite prin instrucțiunile Ministerului de Finanțe. Sînt dispensați de aceste declarațiuni cei obligați la publicarea bilanțului. Cei cari vor încasa din străinătate, fie direct, fie prin altul, asemenea venituri, sînt obligați a vărsa, impozitul la administrația financiară sau la percepție, în termen de o luna, putînd cere vizarea titlurilor pentru dovada plății impozitului.

Capitolul 3 - Impozitul asupra veniturilor valorilor mobiliare

Articolul 27

Vărsarea impozitului reținut de către debitorii veniturilor menționate la punctul 6 de sub art. 23 se va face conform celor arătate în articolul 25, însă cu titlu provizoriu, pînă la stabilirea definitivă a impozitului de către comisiunile de impunere ce vor urma după acea vărsare. Constatarea se face pe baza declarațiunilor ce contribuabilii sînt obligați a da, în conformitate cu dispozițiunile art. 87, ținîndu-se seama de contracte, registre și orice acte, pe cari atît debitorii, cat și creditorii veniturilor sînt datori a le prezenta. Modalitățile și formele de constatare sînt cele prevăzute în titlul III. Nu intră în venitul impozabil:

- a) Amortismentul repartizat pe numărul de ani, cat durează concesiunea, al capitalului investit de concedent în întreprindere și care se pierde pînă la sfîrșitul concesiunii, arendării ori închirierii;
- b) Amortismentul anual de cel mult 5% al instalațiunilor utile întreprinderii cari nu se pierd în totul dar rămîn la expirare în stare degradată. Înscrierea impozitului se va face în roluri speciale, unde se va nota și încasarea prealabilă a impozitului. În cazul cînd s'a încasat mai mult se va face compensațiune în anii următori sau cu alt impozit conform art. 114. Dacă aceasta compensare nu se poate face, se va restitui diferența.

Capitolul 3 - Impozitul asupra veniturilor valorilor mobiliare

Articolul 28

Impozitul e în sarcina creditorului chiar dacă prin contracte s'ar prevedea clauza contrarie; orice asemenea clauza contrarie este nulă.

Capitolul 3 - Impozitul asupra veniturilor valorilor mobiliare

Articolul 29

Instanțele judecătorești și orice autoritate publică nu vor putea da curs nici unei cereri relative la asemenea acte sau creanțe ce fac obiectul impozitului de față și nu vor opera nici o radiere de sarcini, privilegii sau ipoteci asupra imobilelor pînă nu se va justifica plata impozitului, afară de cazurile de dispensa prevăzute de lege.

Articolul 30

Sînt supuse unui impozit de 10 la suta veniturile nete din întreprinderile comerciale și industriale, din exploatări agricole făcute de arendasi, cum și din exploatări de păduri sau de mine făcute fie de către arendasi sau concesionari, fie de proprietari. Impozitul se sporește cu 2 la suta, pentru veniturile nete din operațiuni de banca, scont sau împrumuturi și se reduce cu 2 la suta pentru veniturile nete ale întreprinderilor cari au de obiect exclusiv exploatări industriale, miniere sau de transport pe cale ferată sau pe apa. În venitul întreprinderilor industriale se socotesc a fi cuprinse veniturile imobilelor afectate industriei cari aparțin exploataților, și cari n'ar putea servi decât în scopul pentru care sînt întrebuițate, fiind legate de exploatarea industrială respectiva. Ele nu sînt dar supuse la impozitul pe veniturile proprietăților agricole sau al celor cladite, ci la cel de fața. Venitul impozabil se stabilește în fiecare an pe baza venitului rezultat în anul ce precede celui de impunere sau în perioada de 12 luni, care a servit la stabilirea ultimului bilanț, în cazul cînd bilanțul nu se încheie pe anul civil.

Articolul 31

Venitul net impozabil se obține scăzându-se din veniturile brute rezultate din operațiunile făcute în cursul anului cheltuielile proprii ale întreprinderii, și anume: 1. Chiria sau arenda imobilelor cari servesc întreprinderilor comerciale ori industriale, sau cari sînt destinate exploatării. Dacă aceste imobile sînt proprietatea exploataătorului și sînt impozabile la impozitele pe veniturile proprietăților agricole sau al celor cladite, se va scădea venitul brut evaluat și impus acolo; 2. Dobînzile capitalurilor împrumutate întreprinderii, dacă aceasta are o personalitate juridică distinctă de aceea a împrumutătorului, fie acele dobânzi fixe, fie sub forma participării la beneficiile întreprinderii debitoare; 3. Salariile, retribuțiunile, indemnizarile și remizele plătite agenților, lucrătorilor, funcționarilor întreprinderii, fie în bani, fie în natura; 4. Participările obligatorii la beneficii ale lucrătorilor sau funcționarilor, stabilite prin contract sau statute, precum și gratificațiunile neobligatorii pînă la 50 la suta, din totalitatea retributiunilor anuale; 5. Costul materiilor prime transformate în cursul anului de exploatare pe care s'a încheiat bilanțul; 6. Amortismentul de cel mult 5 la suta pe an din costul imobilelor ce aparțin întreprinderii al căror venit e cuprins în acela al exploatării, și impus la un loc, conform art. 30, alin. III, pînă la amortizarea lor completa. Pentru clădirile uzinelor amortismentul se poate ridica pînă la 8 la suta pe an, iar pentru instalațiunile imobiliare, pînă la 15 la suta, în condițiunile dela punctul 7 ce urmează; 7. Chiria instalațiunilor cari n'au caracterul de imobile prin natură. Dacă acestea aparțin exploataătorului, se vor scădea sumele necesare pentru amortizarea lor, fără a putea depăși 15 la suta din cost. Cota amortizărilor pentru diferitele categorii de industrii va fi fixată de Ministerul Finanțelor după normele ce se vor stabili de comisiunea centrală prevăzută la art. 84, luându-se și avizul comisiunii industriale de pe lîngă Ministerul Industriei și Comerțului; 8. Amortismentul capitalului investit în concesiuni de exploatare pe termen limitat, cari rămîne neamortizat într'unul din modurile prevăzute la alin. 6 și 7, precum și investiriile în instalațiuni utilizabile cari rămîn în proprietatea concedentului. Aceasta parte de capital se amortizeaza repartizandu-se anual pînă la expirarea concesiunii; 9. Alocațiunile la Casele de pensii și asistența ale funcționarilor, sau primelor plătite de întreprinderi pentru asigurarea funcționarilor pînă la cel mult 10 la suta din salarii, cum și sumele alocate din beneficii pentru instituțiuni de cultura și de asistența socială ale Statului, județelor și comunelor; 10. Cheltuielile diverse sau cheltuielile generale privind strict întreprinderea, între cari intra și cele de întreținere și de asigurare, și afară de impozitul de fața, care privește însuș obiectul întreprinderii. În afară de scazamintele prevăzute în acest articol, nici o alta scădere nu se mai poate face la stabilirea beneficiului net. Astfel nu se vor putea scădea sumele cheltuite spre a da o plus valoare instalațiunilor sau sumelor afectate sporirii întreprinderilor.

Capitolul 4 - Impozitul pe venitul întreprinderilor comerciale și industriale

Articolul 32

După alegerea beneficiului net al societăților anonime pe acțiuni, în urma scaderilor de mai sus, se mai scade:

- a) Rezervele statutare pînă la 10 la suta din beneficiul net, atunci cînd rezervele n'au atins încă jumătate din capital, și 5 la suta după ce aceasta limita a fost atinsa, iar cînd ajung egale cu capitalul, nu se mai scade nimic. Rezervele de orice fel ale Băncii Naționale a României nu vor fi impuse decît atunci cînd se vor distribui acționarilor sub orice formă, chiar prin sporire de capital. În acest caz se va scădea cota-parte ce revine Statului în raport cu capitalul sau în Banca; Rezervele matematice ale societăților de asigurare nu sînt impozabile întru cat n'ar cuprinde beneficii ale societății;
- b) Rezervele speciale pentru creanțele dubioase, trecute ca atare în bilanț. Aceste rezerve, în total, nu vor putea trece de 3 la suta din plasamentul în creanțe al întreprinderii. Partea ce trece va fi impusa.

Capitolul 4 - Impozitul pe venitul întreprinderilor comerciale și industriale

Articolul 33

Nu sînt supuse decît la impozitul complementar prevăzut la art. 42 sumele ce intră în compunerea beneficiului net al societăților pe acțiuni pentru cari s'a plătit impozitul mobilier și anume:

- a) Participările reale la beneficiile altor societăți, dovedite cu acte, cum și veniturile din sumele plasate în mod permanent, în efecte publice supuse impozitului mobilier;
- b) Redevențele din concesiuni;
- c) Dobînzile cuvenite la sumele depuse spre fructificare sau păstrare. Cheltuielile speciale privitoare numai la sumele de mai sus nu pot fi scăzute din beneficiul impozabil. Din beneficiul net total rămas după scăderea rezervelor scutite, conform articolului precedent și a sumelor de mai sus, se impune cu cotele prevăzute la art. 30 ceea ce rămîne după deducerea dividendului, care e supus impozitului mobilier. La stabilirea beneficiului net impozabil al instituțiilor financiare create de Stat se va scădea partea ce revine Statului pentru dreptul sau regalian concedat acelor instituțiuni. Societățile ipotecare prin asociațiune mutuala de proprietari, constituite pe baza Legii din 5 Aprilie 1873, nu sînt impuse decît pentru aceea parte a excedentului dintre venituri și cheltuieli, care, conform deciziunilor adunării generale, se restituie împrumutatilor societari prin imputare asupra ratelor datorite de
- ei) Beneficiul distribuit ca dividend acționarilor de băncile populare, cooperativele și federalele enumerate la art. 34, neimpunandu-se la impozitul mobilier, conform art. 23, este supus acestui impozit în condițiunile prevăzute la art. 35.

Capitolul 4 - Impozitul pe venitul întreprinderilor comerciale și industriale

Articolul 34

Se scutesc de impozit:

- a) Pentru 3 ani dela constituirea lor, cooperativele de meseriasi, funcționari și muncitori, precum și asociațiile și cooperativele din industria casnica, băncile populare, cooperativele sătești, cooperativele populare orășenești, cari distribuie mărfurile numai membrilor, cum și federalele acestor cooperative și bănci, dacă ele satisfac condițiunile impuse prin legile lor organice spre a obține scutirea de impozite similare de pînă acum. Impunerea începe dela 1 Ianuarie a anului ce urmează împlinirii termenului de 3 ani;
- b) Societățile functionaresti sau în scop de binefacere, cari se bucura de scutire pe bază de legi speciale, întru cat nu fac operațiuni decât cu membrii funcționari și se conformează condițiunilor stabilite prin legile lor organice;
- c) Casele comunale de păstrare pentru veniturile cari servesc edilitatii publice; depunatorii vor plati însă impozitul pe venitul valorilor mobiliare;
- d) Societățile pentru exploatarea apelor minerale ale Statului, menționate în Legea din 18 Aprilie 1909, pînă la împlinirea termenului de scutire de 10 ani dela începerea exploatării prevăzută în aceea lege.

Capitolul 4 - Impozitul pe venitul întreprinderilor comerciale și industriale

Articolul 35

Impozitul se reduce:

- a) Cu jumătate pentru cooperativele, băncile populare și federalele prevăzute în art. precedent, alin. a, pentru societățile pentru construirea de locuințe ieftine, înființate conform legii speciale, dacă satisfac condițiunile legilor lor organice, precum și pentru asociațiunile profesionale fără scop lucrativ, cari nu împart sub nici o formă beneficiile membrilor lor, ci le întrebuințează în scop de utilitate generală recunoscută; de asemenea pentru asociațiile și societățile de industrie casnica sau avînd de obiect exclusiv producerea sau desfacerea obiectelor de industrie casnica;
- b) Cu un sfert pentru cooperativele, băncile populare și federalele, precum și asociațiile sau societățile de industrie casnica prevăzute la alin. a, cari au peste 6 ani de funcționare și capital vărsat de peste un milion lei.

Capitolul 4 - Impozitul pe venitul întreprinderilor comerciale și industriale

Articolul 36

Întreprinderile industriale și miniere noi se vor bucura de scutire de impozitul de fața pînă în al cincilea an dela punerea în funcționare, dacă beneficiul lor net anual nu trece de 8 la suta din capital împreună cu rezervele, și de o reducere la jumătate dacă aceasta rentabilitate e cuprinsă între 8-10 la suta. Intra între acestea și cele distruse de razboiu pentru partea refăcută, dacă aceasta trece de o treime din totalul instalatiunilor, clădiri și mașini. Aceste scutiri ori reduceri se acordă numai întreprinderilor cu capital industrial în majoritate național și sub rezerva îndeplinirii condițiunilor impuse de legile și regulamentele industriale și miniere pentru acordarea unor asemenea avantaje.

Capitolul 4 - Impozitul pe venitul întreprinderilor comerciale și industriale

Articolul 37

Impozitul se aseaza pentru fiecare întreprindere din România în parte pe numele exploatatorului la sediul directiunii fiecărei întreprinderi sau, în lipsa, acolo unde are loc principala activitate a întreprinderii. Societățile pe acțiuni sînt impuse la sediul lor pentru beneficiul realizat din toate întreprinderile și sucursalele lor din țara. Întreprinderile cari n'au sediul în țara sînt impuse la locul unde se afla sucursalele, pentru beneficiile realizate în țara, ele fiind obligate a le declara și a încheia bilanț pentru operațiunile și capitalul din cari a rezultat acele beneficii.

Capitolul 4 - Impozitul pe venitul întreprinderilor comerciale și industriale

Articolul 38

Constatarea venitului și stabilirea impozitului se face după normele de mai jos și pe baza declarațiunilor ce contribuabilii sînt obligați a da anual sau la începerea întreprinderilor, conform regulelor prevăzute la titlul III. Declarațiunea trebuie să cuprindă capitalul întrebunțat în întreprindere, venitul brut și net realizat în anul încheiat la 31 Decembrie precedent sau în perioada de timp pe cari e încheiat bilanțul, cifrele propuse ca scaderi conform art. 31, precum și toate justificările necesare în sprijinul cifrelor ce declara. Declarațiunea va fi însoțită de bilanț și de contul de profit și pierdere; iar pentru cei ce n'au obligațiunea întocmirii lui și nici nu l-au încheiat în regula, pe lângă cifrele indicate ca venituri și capital, vor declara cifra afacerilor.

Capitolul 4 - Impozitul pe venitul întreprinderilor comerciale și industriale

Articolul 39

Stabilirea venitului net impozabil se face într'unul din următoarele moduri: 1. După elementele bilanțului, pentru cei obligați la publicarea lui, sau pentru cei cari l-au încheiat în regula, corespunzînd cu registrele regulat ținute în conformitate cu art. 31. 2. Prin constatarea directa sau prezumții, în celelalte cazuri, bazate pe următoarele elemente:

- a) După cifra afacerilor anului precedent, comparata cu aceea a altor exploatări similare;
- b) Dacă cifra afacerilor nu se poate constata precis după registre, sau din orice alte elemente, venitul impozabil se va stabili prin apreciere în comparatie cu alți contribuabili de aceeas categorie și importanța.

Capitolul 4 - Impozitul pe venitul întreprinderilor comerciale și industriale

Articolul 40

Aprecierea veniturilor nete ale arendașilor, în cazul cînd nu țin o contabilitate regulată, și nu se poate dovedi acest beneficiu, se va face ținîndu-se seama de valoarea locativă a proprietății exploatate, stabilită la recensămînt, conform normelor ce se vor stabili de comisiunea centrala prevăzută la art. 84. Pentru păduri și mine, în afară de prevederile legii minelor, venitul net al exploatatorilor, oricărei ar fi ei, se stabilește tot pe calea prevăzută la art. 38 și 39.

Articolul 41

Pentru primul an de exercitare al unei întreprinderi, venitul se constata pe calea prevăzută de art. 39, alin

- b) Dacă întreprinderea a început în anul precedent, venitul acelui an serva de baza pentru cel de impunere, numai în cazul când este constatat prin bilanț, și dacă exercitarea a durat mai mult de 3 luni. În acest caz venitul se socotește raportându-se la timpul cat a avut loc exercitarea. Când exercitarea în anul precedent a avut loc mai puțin de 3 luni, sau când venitul e constatat pe alta cale decât după bilanț, impunerea se stabilește după normele prevăzute la punctul 2, alin. b, din articolul 39. Pentru societățile pe acțiuni impozitul, atât pe primul an, cat și pe al doilea, se stabilește după încheierea primului bilanț, cari va servi de baza la impunerea pe acești doi ani. Din impozitul ce se va stabili pe baza bilanțului ultimului an de exercitare, se va scădea impozitul plătit pe primul an.

Articolul 42

Ca un complement al acestui impozit, veniturile aparținând contribuabililor mai jos vizati, sînt supuse la un adaus de impozit dacă aceștia se găsesc în condițiunile ce urmează:

- a) Contribuabilii obligați la publicarea bilanțului sau aceia cari au registre regulat ținute și bilanț încheiat în regula, sînt supuși la aceasta suprataxare dacă beneficiul lor net anual trece de 75.000 lei, și în condițiunile de rentabilitate de mai jos;
- b) Contribuabilii cari nu au bilanț și registre în regula și nu li se poate stabili capitalul real pus în întreprindere, dar a căror cifra de afaceri trece de un 1.000.000 lei, sînt considerați a avea un capital egal cu jumătate din cifra afacerilor. Ei vor fi suprataxati în aceleași condițiuni cu cei din aliniatul precedent, avînd în vedere beneficiul stabilit conform art. 39. În afară de societățile pe acțiuni, la calculul rentabilitatii capitalul nu va fi socotit mai mic de jumătate din cifra afacerilor. Pentru comercianții și industriasi particulari, după ce se face calculul rentabilitatii, la impunere, se scade 10 la suta din beneficiul ales conform prevederilor acestui impozit. Impozitul complimentar se stabilește odată cu impozitul prevăzut de art. 30, potrivit dispozițiunilor din acest capitol și asupra aceluiaș venit, iar pentru societățile pe acțiuni și asupra sumelor arătate în art. 33, inclusiv dividendul. Cota de impunere variaza după rentabilitatea capitalului, adică după raportul dintre capital, împreună cu totalul rezervelor și beneficiul net, fără rezervele prevăzute de art. 32 și 124, însă inclusiv sumele prevăzute la art. 33, cum și dividendul, precum urmează. Dacă rentabilitatea anuală este: SUPRATAXA VA FI: Pentru Soc. pe acț. Pentru particulari Dela 10% incl. până la 11% 0,5 % - " 11" " " " 12" 1 " - " 12" " " " 13" 1,5 " - " 13" " " " 14" 2 " - " 14" " " " 15" 2,5 " - " 15" " " " 16" 3 " 0,5 % " 16" " " " 18" 4 " 1 " " 18" " " " 20" 5 " 1,5 " " 20" " " " 22" 6 " 2 " " 22" " " " 25" 7 " 2,5 " " 25" " " " 30" 8 " 3 " " 30" " " " 35" 9 " 3,5 " " 35" " " " 40" 10 " 4 " " 40" " " " 45" 11 " 4,5 " " 45" " " " 50" 12 " 5 " " 50" " " " 60" 13 " 6 " " 60" " " " 70" 14 " 7 " " 70" " " " 80" 15 " 8 " " 80" " " " 90" 16 " 9 " " 90" " " " 100" 17 " 10 " " 100" " " " 120" 18 " 11 " " 120" " " " 160" 19 " 12 " " 160" " " " 200" 20 " 13 " " 200" " " " 250" 21 " 14 " " 250" " " " 300" 22 " 15 " " 300" " " " 350" 23 " 16 " " 350" " " " 400" 24 " 17 " " 400" " " " 450" 25 " 18 " " 450" " " " 500" 26 " 19 " " 500" în sus..... 27 " 20 " Pentru institutiunile financiare create de Stat cu participarea lui progresiva la beneficii, o cota se va stabili ținându-se seama de partea din beneficii ce revine Statului conform conventiunii și legii speciale dintre Stat și aceste instituțiuni. Societățile pe acțiuni cari dau lucrătorilor sau funcționarilor participatii la beneficii, obligatorii prin statute sau prin lege de cel puțin 25 la suta din beneficiul net și cele profesionale vor plati impozitul complimentar redus cu o pătrime.

Capitolul 5 - Impozitul pe salarii

Articolul 43

Veniturile nete provenite din salarii, lefuri publice și private, remunerații, gratificații sau din indemnizații de orice fel, participări la beneficii ale lucrătorilor și funcționarilor, pensuni, cum și din rente viagere mai mici de 25.000 lei anual, sînt supuse unui impozit conform prevederilor de mai jos, în cazul cînd aceste venituri se încasează periodic cu ora, cu ziua, săptămîna, luna sau anul și au caracter de continuitate. Cota impozitului este de: 4 la suta pînă la venitul de 4.000 lei lunar ori suma respectiva anuală, saptamanala, zilnica sau pe ora; 8 la suta pentru diferența ce trece de 4.000 lei lunar. Impozitul lovește toate veniturile sus menționate provenite din România de către oricine s'ar incasa, afară de lista civilă, cum și cele luate din alta țara de către orice locuitor al țării.

Capitolul 5 - Impozitul pe salarii

Articolul 44

Venitul net se stabilește adaugand la cifra retributiunii periodice de orice fel, pensiunilor sau rentelor viagere, valoarea indemnizațiilor sau suplimentelor în natura și scăzând sumele cheltuite cu îndeplinirea serviciului. Venitul net este impozabil numai dacă suma tuturor veniturilor aci impozabile depășește 750 lei lunar, ori suma respectiva anuală saptamanala, zilnica sau pe ora, rotunjindu-se prin neglijarea fracțiunilor sub 10 lei dela 750 pînă la 4.000 lei venit impozabil lunar, sau 48.000 lei anual, sub 100 lei dela aceste cifre în sus, iar pentru veniturile impozabile socotite pe zi sau pe ora prin neglijarea banilor.

Capitolul 5 - Impozitul pe salarii

Articolul 45

Sînt scutiți de acest impozit agenții diplomatici și consulari străini, sub rezerva reciprocității diplomatice. Sînt scutiți de asemenea invalizii cari au infirmități dobândite în război, precum și văduvele și orfanii de război pentru pensiunile pe cari le primesc în aceste calități.

Capitolul 5 - Impozitul pe salarii

Articolul 46

Venitul impozabil se obține scăzându-se din venitul net:

- a) Câte 750 lei lunar, ori suma respectiva anuală, saptamanala, zilnica sau pe ora. Dacă contribuabilul are mai multe venituri, de felul celor aci impuse, fără a întrece în total limita de mai sus, scăderea se face o singură dată, fiind obligat sa declare aceasta la reținerea impozitului;
- b) Din salariile muncitorilor manuali, lucrând cu ziua, cu ora sau în acord, tot ce aceștia primesc peste 20 zile lunar;
- c) Vărsămintele pînă la 10% din venitul brut ce se face de către sau pe seama contribuabilului pentru asigurarea unei pensii, precum și cotizațiile pentru asigurarea de accidente și de viața. Limitele de venit prevăzute în acest articol și în articolele 43, 44 și 46 vor putea fi modificate prin legea bugetară, de îndată ce cursul leului față de valoarea lui în aur se va schimba cu mai mult de o treime în raport cu aceasta diferența din momentul aplicării legii de față.

Capitolul 5 - Impozitul pe salarii

Articolul 47

Toate instituțiile, Statul, județele, comunele, stabilimentele publice și de utilitate publică, societățile, comercianții, industriasi, meseriași și oricine plătește sau procura funcționarilor, angajaților, comisarilor, lucrătorilor, servitorilor sau altora salarii sau orice alte indemnizații în bani sau în natura, mai sus vizate, sînt obligați sa rețina impozitul asupra sumelor ce plătesc. Impozitul reținut va fi vărsat la prescripțiile fiscale, în luna ce urmează aceleia în care s'a făcut reținerea, în conformitate cu instrucțiunile publicate ale ministerului de finanțe. La vărsare se va prezenta un stat, cuprinzînd toate indicațiunile pretinse prin instrucțiuni și prin formularele oficiale. Pentru salariile din alte țări, cei ce le primesc sînt obligați a face vărsarea impozitului direct la percepții în termen de o luna.

Capitolul 6 - Impozitul pe veniturile din profesii și ocupații neimpuse la alte impozite

Articolul 48

Sînt supuse unui impozit de 8 la suta veniturile nete din profesii libere, cum și orice venituri neimpozabile la alt impozit elementar, din ocupații necomerciale, din exploatări lucrative exercitate în mod obișnuit sau accidental, sau orice alt venit intamplator. Pentru asemenea venituri ocazionale din afaceri izolate, cota de impunere va fi aceea prevăzută la impozitul elementar respectiv pentru afacerile de aceeași natură. Veniturile lucrărilor din profesii literare, artistice, științifice și didactice, sînt supuse unui impozit de 5 la suta.

Capitolul 6 - Impozitul pe veniturile din profesii și ocupații neimpuse la alte impozite

Articolul 49

Pentru locuitorii țării și pentru cetățenii români, oriunde le-ar fi reședința, venitul impozabil va cuprinde toate câștigurile realizate în țara sau străinătate mai sus vizate; pentru străinii locuind în alta țară, numai cele realizate în țară.

Capitolul 6 - Impozitul pe veniturile din profesii și ocupații neimpuse la alte impozite

Articolul 50

Venitul net va fi obținut scăzându-se din suma încasărilor totale, cheltuielile strict necesare pentru obținerea venitului. Pentru profesiunile libere aceste cheltuieli se fixează la 1/3 din totalul brut al venitului, afară de cazul când contribuabilul va dovedi ca aceste cheltuieli sînt superioare acestei treimi, în care caz se vor scădea cheltuielile sale reale.

Capitolul 6 - Impozitul pe veniturile din profesii și ocupații neimpuse la alte impozite

Articolul 51

Venitul impozabil și impunerea se stabilește:

- a) Anual, după venitul anului precedent și în parte pentru fiecare exercitare profesională, ocupație ori exploatare lucrativă exercitată în mod obișnuit;
- b) La obținerea fiecărui câștig ocazional.

Capitolul 6 - Impozitul pe veniturile din profesii și ocupații neimpuse la alte impozite

Articolul 52

Constatarea veniturilor prevăzute în art. precedent, alin. a, și stabilirea impozitului se face pe baza declarațiilor ce contribuabilii sînt obligați a da anual sau la începerea exercitării, conform regulilor prevăzute sub titlul III. Declarațiunea trebuie să cuprindă veniturile brute realizate în anul încheiat la 31 Decembrie precedent din fiecare fel de profesie sau ocupație obișnuită, și cheltuielile necesare obținerii venitului. Ea poate fi sprijinită cu registre regulat ținute. Pentru veniturile cari au început în cursul anului precedent, însă au durat mai mult de trei luni, venitul va fi calculat raportându-se la timpul cat au durat. Dacă în anul precedent au durat mai puțin de trei luni, ele vor fi stabilite după apreciere, cum se arata mai jos. Comisiunile au dreptul sa aprecieze sinceritatea declarațiilor, ținînd seama și de situațiunea contribuabililor. Onorariile fixe ale profesionistilor ca și jetoanele de prezenta fiind taxate la impozitul pe salarii, nu intra la impunere.

Capitolul 6 - Impozitul pe veniturile din profesiuni și ocupațiuni neimpuse la alte impozite

Articolul 53

Pentru câștiguri ocazionale prevăzute de art. 51, alin. b, din afaceri izolate, ori din remize intamplatoare, cari nu sînt supuse altui impozit elementar, cei cari le-au realizat sînt obligați a declara îndată cîștigul, la percepția locului unde s'a realizat. Impozitul va fi constatat conform art. 95 și se va achită îndată. Cei cari plătesc aceste sume sînt obligați a retine și a vărsa la Stat impozitul cu normele stabilite la art. 47.

Capitolul 6 - Impozitul pe veniturile din profesiuni și ocupațiuni neimpuse la alte impozite

Articolul 54

Orice locuitor al țării, major, afară de femei, sau cei ce au în țara reședința peste 6 luni într'un an, și cari nu sînt impozabili, la nici un fel de impozit prevăzut de prezenta lege, afară de personalul Corpului Diplomatic străin, vor plăti un impozit minimal de 10 lei pe

an) Se scutesc de acest impozit minimal infirmii incapabili de muncă, aflați în sarcina asistenței publice, precum și cei ajunși la batranete înaintată, fără mijloace de viațuire, rezervistii cari au luat parte în campania anului 1877-1878 și invalizii din războiul 1914-1919.

Capitolul 7 - Impozitul progresiv pe venitul global

Articolul 55

Impozitul progresiv pe venitul global se aseaza asupra întregului venit anual al contribuabilului, care se compune atît din veniturile supuse la impozitele elementare, cat și din cele scutite de acele impozite, sau cele mai jos prevăzute din alte țari.

Capitolul 7 - Impozitul progresiv pe venitul global

Articolul 56

Sînt supuse acestui impozit persoanele fizice și anume: 1. Pentru toate veniturile lor din țara și din străinătate, orice locuitor al țării, oricine are reședința obișnuită în România mai mult de 6 luni într'un an, cum și cetățenii români cari locuiesc în alta țara. Dacă străinii cu reședința în România sînt supuși în alta țara, unui impozit progresiv pe venitul global, similar celui de față, ei vor putea cere, pînă la o înțelegere cu Statele străine, ca veniturile impuse în străinătate sa nu mai fie impuse în țara decît pentru diferența dintre impozitul român și cel străin. 2. Pentru veniturile ce trag din țara, străinii, cari nu au nici domiciliul, nici reședința obișnuită în România.

Capitolul 7 - Impozitul progresiv pe venitul global

Articolul 57

Venitul global impozabil al unei persoane cap de familie cuprinde: veniturile sale personale, ale sotiei cu care convietuieste, de asemenea și ale celorlalți membri minori ai familiei ale căror venituri le are la dispoziție, urmând ca impozitul stabilit pe baza acestor venituri să fie plătit de fiecare în proporție cu veniturile sale care intră în compunerea celui global. Veniturile sotiei și ale acestor membri provenite din salarii sau din exercitarea personală a unei profesii, comerț ori industrie se impun separat.

Capitolul 7 - Impozitul progresiv pe venitul global

Articolul 58

Nu sînt supuși acestui impozit:

- a) Regele și membrii familiei regale;
 - b) Personalul diplomatic și cel consular străin, aceștia din urma cu condiția sa nu fi avut reședința în țara și sa nu aibă alte ocupațiuni obișnuite aci, în tot cazul însă sub condițiunea reciprocității.
-

Capitolul 7 - Impozitul progresiv pe venitul global

Articolul 59

Impozitul se aseaza:

- a) La locul unde contribuabilul are principala reședința, sau în lipsa la domiciliu;
 - b) La locul unde s'a realizat principalul venit dacă n'are domiciliu, nici reședința în România;
 - c) La locul ultimului domiciliu sau resedinte sau în lipsa la București, pentru cetățenii români cari nu au domiciliu, nici reședința, nici vreun venit în România.
-

Capitolul 7 - Impozitul progresiv pe venitul global

Articolul 60

Veniturile cari intră în compunerea celui global se calculează pe baza veniturilor respective ale anului precedent, precum urmează:

- a) Veniturile nete ce se constata în vederea impunerii la impozitele elementare, asa cum ele s'au determinat pentru acele impozite;
- b) Veniturile taxabile pe cale de reținere sau vărsare directa la impozitele elementare, altfel cum ele sînt impozabile pe anul precedent;
- c) Veniturile anului precedent, cari au încetat în cursul acelu an, cum și cele scutite de impozitele elementare, după normele de calcul stabilite la acele impozite, pentru venituri similare. Veniturile imobilelor neînscrise la impozitele elementare respective intră în acest calcul, astfel cum au fost realizate în anul precedent. În acest scop vor fi determinate, conform normelor stabilite pentru acele impozite elementare, însă cu procedura prevăzută la titlul III, pînă ce devin impozabile la ele.

Capitolul 7 - Impozitul progresiv pe venitul global

Articolul 61

Venitul global se formează din cel general, scăzându-se: 1. Impozitele elementare și adiționale la veniturile cari compun pe cel global; 2. Dobânzile plătite la datoriile chirografare sau ipotecare, și privilegiate întru cat ele nu sînt deduse după lege la impunerile elementare; 3. Anuitatile rentelor la a căror plata contribuabilul este obligat, în baza unui titlu ce nu este constituit de el însuși, cum și cele constituite de el prin acte dotale ori către o instituțiune de binefacere sau cu titlu oneros; 4. Deficitele încercate în anul precedent la întreprinderi agricole, comerciale sau industriale, pînă la concurenta venitului global, fără a putea fi repurtate asupra anilor următori; 5. Sumele date din venit pentru instituțiuni de cultura și de asistența socială ale Statului, județelor și comunelor, dacă ele n'au fost scăzute la impozitele elementare.

Capitolul 7 - Impozitul progresiv pe venitul global

Articolul 62

Pentru persoanele cari domiciliază în alta țara, însă au în România, cel puțin 6 luni într'un an, una sau mai multe reședinte, sau au domiciliul aci, însă trag veniturile lor în cea mai mare parte din alta țara, și dacă venitul global nu se poate stabili pe alta cale, el va fi stabilit în raport cu valoarea locativă a acestor reședinte în modul următor: Dacă valoarea locativă totală a Reședințelor este: Minimul de venit impozabil în raport cu valoarea locativă va fi: Până la..... 5.000 lei De 4 ori Dela..... 5.001 - 10.000 " " 5 " "..... 10.001 - 20.000 " " 6 " "..... 20.001 - 40.000 " " 7 " Peste..... 40.000..... " " 8 "

Capitolul 7 - Impozitul progresiv pe venitul global

Articolul 63

Venitul global este impozabil integral, numai dacă atinge suma de 10.000 lei anual. Aceasta limita va putea fi modificată prin legea bugetară de îndată ce cursul leului față de valoarea lui aur se va schimba cu mai mult de o treime în raport cu aceasta diferența din momentul aplicării prezentei legi. Porțiunea mai mica de 1.000 neglijează.

Capitolul 7 - Impozitul progresiv pe venitul global

Articolul 64

Venitul global se impune cu cotele de mai jos: Venitul global impozabil în intervalele dintre cifrele mai jos indicate porțiunea venitului mai mică de 1.000 lei se neglijează. Porțiunile de la 1.000 lei în sus se rotunjesc precum urmează și IMPOZITUL se calculează cum se arată în ultima coloană COTA impozitul Calculul impozitului pentru veniturile globale cuprinse în intervalele indicate în prima coloană În intervale se rotunjesc sumele din 1.000 în 1.000 lei 10.000 1% 100 20.000 11/4% 250 La fiecare 1.000 lei imp. crește cu 15 lei 30.000 11/2% 450 " " " " " " 20 " Idem din 2.000 în 2.000 lei 40.000 13/4% 700 " " " " " " 25 " 60.000 2% 1.200 " " " " " " 25 " 100.000 3% 3.000 " " " " " " 90 " 200.000 41/2% 9.000 " " " " " " 300 " Idem din 5.000 în 5.000 lei 300.000 6% 18.000 " " " " " " 450 " 400.000 71/4% 29.000 " " " " " " 550 " 500.000 81/2% 42.500 " " " " " " 675 " 600.000 91/2% 57.000 " " " " " " 725 " Idem din 10.000 în 10.000 lei 700.000 108/10% 72.100 " " " " " " 755 " 800.000 11% 88.000 " " " " " " 1.590 " 1.000.000 12% 120.000 " " " " " " 1.600 " Idem din 20.000 în 20.000 lei 1.500.000 14% 210.000 " " " " " " 3.600 " 2.000.000 15% 300.000 " " " " " " 3.600 " 3.000.000 16% 480.000 " " " " " " 9.000 " Idem din 50.000 în 50.000 lei 4.000.000 17% 680.000 " " " " " " 10.000 " 6.000.000 18% 1.080.000 " " " " " " 10.000 " 8.000.000 19% 1.520.000 " " " " " " 11.000 " 10.000.000 20% 2.000.000 " " " " " " 12.400 " Toată partea ce trece de 10.000.000 se impune cu 36%, neglijându-se porțiunea mai mică de 1.000 lei. Veniturile luate din țara de către locuitorii altei țări, pentru cari nu se poate stabili venitul lor global, sau nici nu se poate preciza căror persoane fizice aparțin, atunci când ele se iau de societăți anonime din alte țări, vor fi supuse la izvorul acelor venituri, în locul impozitului pe venitul global, cu o supracota la impunerea elementară, de jumătate din cota celui impozit elementar.

Capitolul 7 - Impozitul progresiv pe venitul global

Articolul 65

Impunerea se stabilește conform regulilor cuprinse în titlul III pe baza declarațiilor contribuabililor, a înscrierii veniturilor în matricolele de contribuțiuni la impozitele elementare, și a tuturor constatărilor fiscalului din orice acte.

Capitolul 8 - Scăzăminte de impozite

Articolul 66

Se vor acorda contribuabililor scaderi din impozitele constatate, cum se specifică mai jos:

- a) Pentru sarcini familiare;
- b) Pentru micile venituri supuse impozitelor elementare;
- c) Pentru sarcini ipotecare. Toate aceste scaderi se fac numai în baza declarațiilor anuale de impuneri, întru cât la acordarea lor urmează a se avea în vedere toate veniturile contribuabilului, cum și împrejurările în cari se afla. Contribuabilii, cari sînt dispensați de declarațiunile anuale pentru stabilirea impozitului pe venitul global conform art. 87, vor face declarațiuni spre a putea obține aceste scaderi. Pentru constatarea lor se aplică dispozițiunile prevăzute în articolul 99. Scaderile de operat asupra impozitelor elementare se vor opera și asupra aditionalelor respective. Toate scaderile se operează în lei; rezultatul calculului în bani se neglijează.

Articolul 67

Scazamintele pentru sarcini familiare se acordă din impozitul pe venitul global, conform prevederilor din tabela de mai jos, și, numai în caz când contribuabilul nu e impozabil la acest impozit, se vor acorda la impozitele elementare. Se considera membrii ai familiei pentru cari contribuabilul are drept la scădere: 1. Soția care convietuește cu soțul ei, afară de cazul când are venit impozabil separat, conform art. 57, alin. 2, mai mult de jumătate din venitul global impozabil pe numele soțului. 2. Ascendenții, descendenții, copiii adoptivi și recunoscuți, în vîrsta mai mica de 21 ani, la 1 Ianuarie a anului pentru care se cere scăderea, sau excepțional și cei peste 21 ani, cari se afla de fapt în sarcina contribuabilului, frații minori și sora nemaritata, cu condițiune însă ca toți să fie întreținuți de contribuabil și sa nu aibă fiecare venit impozabil deosebit la global, mai mult de o pătrime din venitul global ale contribuabilului. Contribuabilii vor prezenta, pe lîngă actele de naștere, dovezile ce se vor cere prin instrucțiunile publicate ale ministerului de finanțe. În cazul când contribuabilul nu este supus la impozitul pe venitul global, scaderile pentru persoanele în sarcina se vor opera în modul indicat în ultima coloana a tabelului de mai jos, la unul din impozitele elementare înscrise în roluri, după alegerea contribuabilului. Aceste scaderi nu se operează la impozitele asupra veniturilor prevăzute la art. 53 și 54. Scaderile vor fi: Numărul de membri ai familiei pentru cari se acordă scăderea Scăderi de făcut din Impozitul pe venitul global când acest venit impozabil este: Dacă venitul global e sub minimul impozabil, scaderile de operat din impozitele elementare și accesorii înscrise în roluri sunt: Până la 15.000 lei Dela 16.000 până la 20.000 lei Dela 21.000 până la 40.000 lei Dela 41.000 până la 60.000 lei Dela 61.000 până la 100.000 lei Dela 101.000 până la 500.000 lei Dela 501.000 până la 1.000.000 lei 1 - 2 40% 30% 20% 10% 5% - - 10% 3 - 4 60% 40% 30% 20% 10% 5% - 14% 5 - 7 70% 50% 40% 30% 20% 10% 5% 16% 8 - 10 80% 60% 50% 40% 30% 20% 10% 18% Peste 10 90% 70% 60% 50% 40% 30% 20% 20%

Articolul 68

Pentru contribuabilii al căror venit global cade sub limitele impozabile, se vor face reduceri din impozitele mai jos specificate în cazurile când veniturile nu întrec sumele de mai jos, și anume: 1. Dacă totalul veniturilor proprietăților agricole ale unui contribuabil nu trece de 2.000 lei, se va scădea 25% din impozitele proprietăților agricole de categoriile 1-6 prevăzute de art. 4, exploatate de contribuabilul însuș. 2. Dacă totalul veniturilor nete ale proprietăților cladite ce aparțin unui contribuabil nu trece de 2.000 lei în comunele cu populație pînă la 10.000 locuitori, de 3.000 în cele cu 10.001 pînă la 50.000 locuitori, de 5.000 în cele cu 50.001-250.000 locuitori și de 6.000 lei în cele cu peste 250.000 locuitori, se va scădea 25% din impozitul total al clădirii locuite de proprietar ori de titularul unui drept real de folosință, în cazul când el locuiește în imobil. 3. Dacă totalul veniturilor nete comerciale, industriale, agricole, profesionale, ori din ocupațiuni obișnuite nu trece de 3.000 lei, impozitul se va reduce cu 50% pentru impunerea ce are de obiect principala ocupațiune a contribuabilului. Cotele reducerilor prevăzute de acest articol se adauga la cele din articolul precedent, făcându-se o singura reducere. Limitele venitului total prevăzute în acest articol peste cari nu se pot face scaderile, vor putea fi modificate prin legea bugetară, de îndată ce cursul leului față de valoarea lui aur se va schimba cu mai mult de o treime în raport cu aceasta diferența din momentul aplicării prezentei legi.

Capitolul 8 - Scăzăminte de impozite

Articolul 69

Din impozitele elementare asupra veniturilor imobiliare se scade partea de impozit elementar corespunzătoare la suma plătită drept dobânzi la datoriile ipotecare sau privilegiate cari grevează imobilele respective, precum și pagubele provenite în cazuri de grindina și inundații în caz de totală distrugere, când recolta n'a fost asigurată. Spre a se opera aceste scaderi trebuie să se aducă dovada sarcinii ipotecare ori privilegiate și a plății impozitului mobilier la dobânzile achitate pe anul precedent. Nu se va pretinde dovada plății acestui impozit pentru dobânzile plătite la ipoteci constituite către bănci, instituțiuni de credit, sau celor ce fac afaceri de scont ori împrumuturi și cari sînt scutiți, conform art. 23, de impozitul mobilier, nici pentru ratele datoriilor ipotecare către Creditele funciare urbane sau rurale, înființate pe baza legii speciale, cari rate, pentru împrumuturi cu termen dela 20 ani în sus, vor fi socotite integral la aceste reduceri.

Capitolul 8 - Scăzăminte de impozite

Articolul 70

În cazul cînd se fac scaderile prevăzute de articolele 67 și 68 din aceleași impozite imobiliare, din cari se face și scăderea prevăzută de art. 69, scaderile din primele doua articole se fac asupra părții ce rămîne după ce s'a scăzut impozitul convenit la dobânzile ipotecare, după prevederile celui din urma articol.

Capitolul 9 - Impuneri adiționale

Articolul 71

Se vor putea aplica cote adiționale pe lîngă unele dintre impozitele elementare, în limitele prevăzute aci, în folosul județelor, comunelor, camerelor de comerț și instituțiilor publice mai jos indicate. Impozitul se aplică și se calculează în total, asupra veniturilor impozabile, supuse fiecărui impozit și după încasare, se repartizează potrivit cotei fiecărei instituțiuni.

Articolul 72

Impozitele pe lângă cari se pot înființa asemenea impunere adiționale și maximul cotelor ce instituțiile sus menționate pot stabili sînt: 1. Pentru județe: 5 la suta pe lângă impozitul pe veniturile proprietăților agricole, 2 la suta pe lângă cel pe veniturile proprietăților cladite, 2 la suta pe lângă cel pe veniturile comerciale și industriale și 1 la suta pe lângă impozitul pe veniturile din profesiuni și ocupațiuni nesupuse la alte impozite. 2. Pentru comune: 3 la suta pe lângă impozitul pe veniturile proprietăților agricole, 6 la suta pe lângă cel pe veniturile proprietăților cladite și 3 la suta pe lângă cel pe veniturile comerciale și industriale și 3 la suta pe lângă impozitul pe veniturile din profesiuni și ocupațiuni nesupuse la alte impozite. 3. Pentru Camerele de comerț și industrie: 1 la suta pe lângă impozitul pe veniturile comerciale și industriale. 4. Pentru asistența publică și cultura națională: 3 la suta pe lângă impozitul pe veniturile valorilor mobiliare impuse cu 15 și 12 la suta. 5. Pentru Camerele agricole și de muncă, în caz cînd ele se vor înființa, se vor putea stabili prin legile de înființarea lor, cote accesorii pe lângă impozitele pentru veniturile respective din proprietățile agricole, din salarii ori exercitări profesionale, pînă la 0,5 la suta. Înăuntrul cifrelor maxime de mai sus, aceste cote vor fi stabilite de instituții în conformitate cu legile lor organice și comunicate administrațiilor financiare cel mai tîrziu pînă la finele lunii Ianuarie a anului de impunere. Ele nu se pot modifica decît la începutul anului. În cazul cînd o întreprindere comercială sau industrială este exercitată în alta comuna sau județ decît aceea unde se afla sediul direcțiunii și unde se aseaza impozitul elementar, conform art. 37, venitul ce servește de baza impunerii adiționale va fi distribuit pe comune și anume: 30 la suta la comuna unde se afla sediul direcțiunii, și 70 la suta la aceea unde are loc exercitarea întreprinderii; iar dacă aceasta exercitare se face în mai multe comune, cota de 70 la suta se va împărți pe comune, în raport cu importanța fiecărei exercitări. Pentru instituțiile și societățile create cu participare progresivă a județelor sau comunelor la beneficii, impozitele adiționale respective se vor stabili scăzându-se din beneficiul net partea de beneficiu ce revine județelor sau comunelor.

Articolul 73

Dobânzile ce se vor percepe în conformitate cu art. 144, ca și amenzile aplicate după prezenta lege se vor vărsa în întregime la Stat drept cheltuieli de percepere.

Articolul 74

Nici un fel de zecimi sau alte dări suplimentare, afară de cele de față un pot fi înființate asupra impozitelor stabilite prin această lege sau asupra veniturilor supuse acestor impozite, în folosul nici unei instituțiuni publice. Titlul III Constatarea veniturilor, așezarea și perceperea impozitelor

Articolul 75

Impunerile periodice, cele anuale, ca și la aplicarea legii se stabilesc precum urmează: 1. Pentru veniturile imobiliare la recensământ și după regulile stabilite la titlurile I, cap. I și II, prin comisii constituite în modul prevăzut la art. 80. Primul period de recensământ, începe la 1 Aprilie 1923, și se termina la 31 Decembrie 1927. 2. Pentru veniturile cari se constata și se impun anual la impozitele elementare și la cel pe venitul global, în fiecare an prin comisiunile instituite conform dispozițiilor de mai jos, pe baza declarațiilor, a vechilor impuneri și a constatărilor pregătitoare, făcute de delegații fiscalului. 3. Pentru veniturile de constat în cursul anului, când începe sau încetează exercitarea unei întreprinderi sau profesiuni, ori pentru câștiguri intamplatoare, prin agenții fiscalului și în conformitate cu dispozițiile art. 95.

Articolul 76

Comisiunile anuale de impuneri cari constata veniturile impozabile și stabilesc impunerile în prima instanța se compun din:

- a) Un delegat al consiliului județean sau în comunele urbane un delegat al consiliului comunal ori institutiunilor ce le tine locul;
- b) Un delegat al fiscalului;
- c) Un delegat al contribuabililor, desemnat prin tragere la sorți, efectuată de către judecătorul ocolului respectiv, iar pentru orașele unde sînt tribunale de către președintele sau primul președinte al tribunalului dintr'o lista de 20 contribuabili, stiutori de carte dintre cei mai competinti și cunoscători ai condițiilor locale, cari nu sînt funcționari publici. Aceasta lista va fi prezentată:
 - a) Pentru comisiunile cari vor funcționa în comunele urbane de administrația financiară împreună cu primarul și cu președintele tribunalului, în orașele unde sînt tribunale, sau cu judecătorul ocolului respectiv în celelalte, iar pentru cazurile de impuneri la venituri comerciale și industriale de către Camerele de comerț și industrie și pentru cele profesionale de organizațiile lor recunoscute prin legi cari au un număr îndestulător de membri pentru formarea listelor;
 - b) Pentru comisiunile ce vor funcționa în comunele rurale, de către administrația financiară împreună cu judecătorul ocolului respectiv. De fiecare membru se va delega câte un supleant, desemnat în același mod, spre a-l înlocui în caz de împiedicare de lucru. Comisiunea va fi ajutata de un secretar, care va fi delegat de către administratorul financiar. Comisiunea lucrează cu cel puțin 2 membri sub președinția unui membru desemnat de dânsa, nu însă fără delegatul fiscalului, care are directiva lucrărilor. În caz de divergenta impunerea va fi stabilită în completul comisiunii.

Capitolul 1 - Modalitatea pentru constatarea veniturilor și stabilirea impozitelor

Articolul 77

Contribuabilul sau fiscal, prin funcționarii prevăzuți la art. 93, vor putea face apel împotriva hotărîrii comisiunilor de impunere, în termen de 20 zile dela pronunțarea ei, sau în caz cînd contribuabilul a fost lipsa la judecata sau la pronunțarea hotărîrii, în caz de amânarea ei, în termen de 20 zile dela comunicarea hotărîrii facuta în forma art. 98. În cazul cînd s'a făcut reclamațiune pe cale generală prevăzută la art. 84, termenul de apel curge dela comunicarea deciziei comisiunii prevăzută de acel articol. Apelurile se fac și se înregistrează la administrația financiară sau la percepția orașului neresedinta în care funcționează comisiunea de apel, conform prevederilor articolului următor.

Capitolul 1 - Modalitatea pentru constatarea veniturilor și stabilirea impozitelor

Articolul 78

Comisiunile de apel, cari vor judeca aceste apeluri, vor fi compuse din:

- a) Primul-președinte sau președintele tribunalului dacă acesta are o singura secție, sau un magistrat delegat de el ca președinte;
- b) Un delegat al fiscului;
- c) Un delegat al contribuabililor, desemnat prin tragere la sorți de președintele tribunalului, dintr'o lista de 20 contribuabili, cari nu sînt funcționari publici. Aceasta lista va fi prezentată tribunalului conform prevederilor art. 76. Pe lîngă fiecare delegat va fi și un supleant, desemnat în același mod, spre a-l înlocui în caz de împiedicare. Comisiunea va fi ajutata de secretari, dintre funcționarii delegați de administrația financiară. Comisiunile de apel vor putea lucra cu 2 membri, nu însă fără președinte. Hotărîrile lor se vor pronunța cu majoritate de voturi. În caz de divergenta, apelul se va judeca în completul comisiunii.

Capitolul 1 - Modalitatea pentru constatarea veniturilor și stabilirea impozitelor

Articolul 79

Deciziunile comisiunii de apel rămîn definitive în ce privește chestiunile relative la constatări de fapt, la evaluări și aprecieri.

Capitolul 1 - Modalitatea pentru constatarea veniturilor și stabilirea impozitelor

Articolul 80

Comisiunile de evaluare și impunere cum și cele de apel ale recensamantului, prevăzute de articolele 4 și 18, vor fi constituite în același mod ca și cele anuale de impuneri și de apel pentru cazurile de constatarea veniturilor imobiliare.

Capitolul 1 - Modalitatea pentru constatarea veniturilor și stabilirea impozitelor

Articolul 81

Motivele de apel și actele pe cari se bazează vor fi depuse, fie prin cererea de apel, fie prin memoriu aparte, pînă în ziua fixată pentru judecata. Comisiunea este obligată a judeca după memoriile și actele prezentate, chiar în lipsa părții, în cazul cînd fiscal nu cere un termen spre a lua cunoștința de ele.

Capitolul 1 - Modalitatea pentru constatarea veniturilor și stabilirea impozitelor

Articolul 82

Comisiunile anuale de impunere, cele de apel, cum și cele instituite la punerea în aplicare a legii vor fi convocate și vor lucra în zilele ce se vor stabili prin instrucțiunile ministerului de finanțe, cari se vor publica în modul arătat la art. 100. Numărul comisiunilor și circumscriptiile în cari vor lucra vor fi determinate și publicate pe aceeas cale. În fiecare județ va funcționa cel puțin o comisiune de apel în orașul de reședința, iar dacă vor fi mai multe comisiuni, pot funcționa și în alte comune.

Capitolul 1 - Modalitatea pentru constatarea veniturilor și stabilirea impozitelor

Articolul 83

Comisiunile pot fi ajutate de experți-contabili sau de alta specialitate în modul care se va stabili de instrucțiuni. Membrii comisiunii de impunere sau de apel, cari nu sînt funcționari publici, ca și experții vor depune înainte de a funcționa jurămînt în fața comisiunii. Ședințele pentru impunerile la venitul global nu sînt publice.

Articolul 84

Se institue pe lângă ministerul de finanțe o comisiune centrala fiscală, în vederea stabilirii de norme generale privitoare la constatări, evaluări și aprecieri în determinarea veniturilor impozabile, compusa din:

- a) Un consilier al Înaltei Curți de casație, ca președinte. El va fi desemnat de primul-președinte al acestei Curți;
- b) Un delegat al ministerului finanțelor;
- c) Un delegat al contribuabililor, cari va fi desemnat: pentru veniturile proprietăților agricole sau din exploatări agricole, de către Uniunea sindicatelor agricole, pentru marea proprietate și de Casa centrala a impropietaririlor pentru cea mica, pînă la organizația oficială a Camerelor agricole; pentru veniturile proprietăților cladite, dintre proprietarii urbani ce nu sînt funcționari sau consilieri comunali, de către consiliul comunal din București, pînă la o organizație oficială a proprietății urbane; pentru veniturile comerciale, industriale, miniere și anume în parte pentru fiecare din aceste trei categorii de venituri, de către Camera de comerț din București, pînă la organizarea oficială a Uniunii Camerelor de comerț; pentru veniturile profesionale sau alte venituri, de către organizațiuni profesionale recunoscute prin legi. Comisiunea poate lua informațiuni dela orice specialist în materie. Aceasta comisiune va fi sesizată de către ministerul finanțelor, fie direct, fie în urma reclamațiunilor de natura generală facuta pentru contribuabili de către una din institutiunile sau organizațiunile mai jos notate. Aceste reclamațiuni se pot face: de consiliul comunal pentru veniturile proprietăților agricole și a celor cladite; de Camerele de comerț pentru cele din exploatări comerciale, industriale, miniere, și în genere de organizațiunile profesionale recunoscute prin legi pentru veniturile profesionale sau alte venituri. Reclamațiunile se depun în termen de 5 zile cari decurge, în ce privește stabilirea categoriilor, a clasificarii terenurilor și a evaluării lor pe hectar, dela afișarea procesului-verbal la primărie, iar în ce privește celelalte chestiuni relative la stabilirea veniturilor și impunerilor, dela terminarea lucrărilor comisiunii de impuneri, în fiecare comuna sau în suburbia respectiva dintr'o comuna. Depunerea lor se va face la administrația financiară, care le înaintează urgent ministerului de finanțe, împreună cu lucrările. Deciziunile se dau fără chemări. Părțile interesate pot însă prezenta memorii scrise, de cari comisiunea este obligată a lua cunoștința la darea deciziunilor sale. Aceste deciziuni se comunică părții reclamante prin administrația financiară și se publică prin Monitorul Oficial și prin instrucțiuni. Normele stabilite prin aceste deciziuni sînt obligatorii pentru comisiunile de fond în judecarea cazurilor asemănătoare, atît la impunerile ce mai sînt de stabilit de comisiunile de impuneri cat și la judecarea apelurilor de către cele de apel. Judecarea apelurilor în contra impunerilor pentru cari s'au introdus reclamațiuni la comisiunea centrala va fi suspendată pînă la comunicarea deciziunii acelei comisiuni. În caz cînd deciziunea comisiunii modifica evaluarea pe hectar a proprietăților agricole, ori gruparea lor pe categorii sau clase, dispozițiunile deciziunii se aplică la toate terenurile de aceeaș categorie din comuna, chiar dacă nu s'a făcut apel.

Articolul 85

În termen de 20 zile de la pronunțarea deciziunii de către comisiunea de apel, iar în lipsa contribuabilului la judecata sau la pronunțarea hotărârii în caz de amânare a ei, de la comunicarea acestei deciziuni, făcută în forma prevăzută de art. 98, contribuabilul sau administrația financiară pot face recurs contra acestei deciziuni pentru motive de exces de putere, omisiune esențială, incompetența sau violare de lege. Recursurile se declară la administrația financiară respectivă. Ele se judecă de tribunalele locale în cazul când venitul anual impozabil care face obiectul litigiului din deciziunea comisiunii nu trece de 100.000 lei și de Înalta Curte de Casație dacă trece de această sumă. Administrația financiară înaintează recursurile, împreună cu dosarele, tribunalului sau Înaltei Curți de casație. Instanțele de recurs fixează termenele de judecată, iar după judecare înapoiază dosarele administrației împreună cu deciziunile date. Jurisprudentele stabilite de Înalta Curte de casație vor fi comunicate de ministerul finanțelor prin instrucțiuni publicate.

Articolul 86

În caz de casare a deciziunii comisiunii de apel, afacerea se trimite înaintea aceleiași comisiuni de apel, care este obligată să refacă impunerea în conformitate cu decizia de casare. Dacă în recursurile judecate de tribunal se poate reface impunerea după actele din dosar, însuș tribunalul evocă fondul și stabilește impunerea, care se va executa de către autoritățile fiscale. Dacă comisiunea de apel nu se conformează deciziunii de casare, aceasta a doua deciziune poate fi atacată cu recurs în același termen și sub aceleași forme ca cea dintâi. În același caz, instanța de recurs, evocând fondul, va judeca în ultima instanță.

Articolul 87

Pentru înlesnirea constatărilor contribuabilii sînt obligați a da declarațiuni de impunere după deosebirile ce urmează:

- i) Declarațiuni la recensămînt, pentru veniturile imobiliare, cari se dau numai la începutul periodului de recensămînt și pentru cari reguli speciale sînt prevăzute la cap. I și II de sub titlul
- ii) Declarațiuni anuale, pentru veniturile ce se impun anual la celelalte impozite elementare și pentru venitul global. Declarațiunile anuale se vor face separat, atît pentru venitul global, cat și pentru fiecare din veniturile supuse impozitelor elementare, în afară de excepțiunile de mai jos. Ele se vor da la percepția în cuprinsul căreia se afla domiciliul sau principala reședința a contribuabilului și anume într'un singur exemplar pentru venitul global și pentru veniturile elementare ce se constata anual, al căror loc de impunere se afla în cuprinsul aceleiași percepții, iar pentru ale al căror loc de impunere se afla în cuprinsul altei percepții, în doua exemplare. Dacă contribuabilul are un singur venit elementar de declarat în cuprinsul percepției locului de impunere la venitul global, este dispensat a mai face declarațiunea anuală pentru impozitul pe venitul global, fiind deajuns sa menționeze pe declarațiunea anuală a impunerii elementare ca n'are alt venit, iar dacă veniturile sale nu se schimba dela un an la altul, poate să nu mai dea o noua declarație anuală și în acest caz se presupune ca a menținut declarațiunea sa din trecut, atît întru cat nu s'a schimbat reședința arătată în acea declarație. III. Declarațiuni în cursul anului. Contribuabilii cari încep în cursul anului exercitarea unei întreprinderi, exploatări, profesiuni sau au vreun venit accidental prevăzut la art. 58, sînt datori a face declarațiunile la percepția respectiva în cursul anului, înaintea începerii exercitării, sau în termen de 10 zile după începere ori după realizarea venitului, impunerile urmînd a fi stabilite conform art. 95.
- iv) La punerea în aplicare a legii, declarațiunile se vor face și se vor preda în conformitate cu deciziunea și instrucțiunile ministerului de finanțe publicate prin Monitorul Oficial și prin ziare.

Articolul 88

Declarațiunile trebuie să cuprindă toate indicațiunile necesare impunerii, arătate prin formularele oficiale ce se vor întocmi de ministerul finanțelor. Ele se vor face pe aceste formulare.

Capitolul 2 - Mijloacele de constatare

Articolul 89

În regula generală declarațiunea se face de către contribuabil. Pentru minori și interzisi de către cei ce le administrează veniturile, pentru persoanele morale de către cei ce le reprezintă. Capul de familie face declarațiune pentru veniturile soției și celorlalți membri ai familiei ale căror venituri intră în compunerea venitului sau global conform art. 57. Locuitorii rurali, cum și lucrătorii marilor stabilimente industriale cu peste 50 lucrători pot face declarațiunilor lor, cu privire la impozitul pe venitul global, și pentru scaderi în mod colectiv, în conformitate cu instrucțiunile ce se vor da de către ministerul de finanțe. Declarațiunile vor fi semnate de contribuabil, de cel ce îl reprezintă legal sau de către procuratorii lor, în care caz se va anexa copie de pe procura. Dacă declarantul nu știe carte sau nu poate completa declarația, aceasta se va putea face verbal la percepție sau primărie și declarantul va putea fi semnat de un funcționar fiscal sau administrativ, în asistența unui martor știutor de carte, cari va semna alături de funcționar. La predare se va da declaranților dovezi de primire cu numărul înregistrării.

Capitolul 2 - Mijloacele de constatare

Articolul 90

Declarațiunile anuale se dau în cursul lunii Ianuarie pînă la finele acestei luni. Pentru marile întreprinderi comerciale și industriale, acest termen poate fi prelungit pînă la finele lunii Februarie, iar pentru societățile pe acțiuni pînă la aprobarea bilanțului, însă cel mult pînă la finele lunii Aprilie. Declarațiile nu sînt acte publice. Ele nu se pot cerceta decît de cei în drept a stabili impunerile sau de contribuabilul însuși ori de procuratorul lui. Funcționarii publici, membrii comisiunilor și oricine vor divulga orice informațiuni relative la lucrările de impuneri vor fi pasibili de penalitățile prevăzute de art. 305 din codul penal.

Capitolul 2 - Mijloacele de constatare

Articolul 91

În cazurile cînd contribuabilii sînt dispensați de declarațiunile anuale conform art. 87, impunerile se stabilesc după matricule, sau după declarațiunea data pentru impozitul elementar. Pentru contribuabilii cari, deși obligați, n'au dat declarațiuni, ele se stabilesc în condițiunile art. 96.

Capitolul 2 - Mijloacele de constatare

Articolul 92

Contractele de arendare sau locațiune prezentate, chiar avînd data certa pot fi inlaturate motivat la evaluarea valorilor locative a imobilelor în următoarele împrejurări:

- a) Cînd se constată că aceste contracte sînt economicoase;
- b) Cînd arendarea sau închirierea nu e facută în scopul realizării unui venit, ci în scop de donațiune ori binefacere către o rudă sau orice altă persoană, fizică sau morală. Toate mijloacele de probațiune se pot întrebuița pentru dovedirea fraudei, precum și pentru stabilirea celor conținute în actele invocate de contribuabili.

Capitolul 2 - Mijloacele de constatare

Articolul 93

Constatările pregătitoare ale impunerilor se fac de către funcționarii fiscoi, desemnați în acest scop de ministerul finanțelor. Acești funcționari vor face constatările după matricule, după declarațiunile contribuabililor și actele prezentate și după orice alte acte, supunându-le judecării comisiunilor. Ei vor avea dreptul să facă cercetări la fața locului în tot ce privește constatarea veniturilor, să ceară oricui orice informațiuni în aceasta privinta, să pretindă prezentarea registrelor spre verificare și să ceară contribuabililor lămuriri în scris sau verbal, sau să i cheme în acest scop la locul unde se face impunerea, în forma prevăzută de art. 98. În acest caz chemarea se va face numai de către administratori sau inspectorii financiari. Avizele și comunicările făcute de agenții fiscoi privitoare la impozitul pe venitul global vor fi transmise sub plic închis.

Capitolul 3 - Modificarea impunerilor, impuneri în cursul anului, impuneri din oficiu

Articolul 94

Impunerile elementare cari se constata anual și impozitul pe venitul global nu se vor putea modifica decât dela 1 Ianuarie a fiecărui an pe cari zi se stabilește impozitul pentru un an întreg. Impunerile veniturilor imobiliare, cari sînt stabilite pe un period de 5 ani, se vor modifica dela 1 Ianuarie a fiecărui an, numai în cazurile cînd o proprietate a dispărut sau a luat naștere, cînd termenul de scutire a expirat ori s'au schimbat condițiunile de impunere stabilite prin lege, sau cînd, pentru orice motiv, un venit impozabil n'a fost impus pînă atunci. Contribuabilul e obligat a menționa în declarațiile anuale aceste împrejurări. Impunerile în aceste cazuri, se vor stabili prin comisiunile anuale la fel cu celelalte impuneri.

Articolul 95

În cursul anului se vor putea efectua impuneri sau scaderi în următoarele cazuri:

- a) Când proprietarul da o padure spre tăiere sau când el însuși sau exploatatorul începe sau încetează exploatarea unei păduri. Pentru aceste cazuri se vor da declarații suplimentare, în condițiile art. 6 și 87. Impunerea va fi stabilită la venitul convenit proprietarului, în cazul când da padurea în exploatarea altuia, iar pentru exploatator la venitul corespunzător perioadei din anul în curs în care are loc exploatarea și după regulile prevăzute la cap. I și IV, de sub titlul II, în ce privește normele de evaluare, însă cu procedura de mai jos;
- b) Când începe sau încetează un comerț, industrie sau profesiune. La începere declarația va trebui făcută în condițiile art. 38, iar impunerea va avea loc din prima zi a lunii în care se petrece faptul. La încetare, scăderea impozitului se va face din prima zi a lunii care urmează încetarea, dacă declarația a avut loc în cursul lunii de încetare, iar în caz contrariu dela 1 a lunii ce urmează declarației.
- c) Când contribuabilul se afla în împrejurările prevăzute de alin.
- b) al art. 51. În toate cazurile prevăzute în acest articol, impunerile se vor efectua de funcționarii fiscalului, menționați la art. 93. Aceste impuneri vor fi comunicate conform art. 98. Ele sînt executorii cu titlul provizoriu și rămîn definitive numai dacă nu sînt contestate în termen de 30 zile dela comunicare. Contestațiunile se predau la percepția fiscală a locului de impunere și se vor judeca de comisiunile de impuneri ce vor urma, aplicându-se procedura prevăzută de art. 98, aceste comisiuni fiind competente în ce privește aceste cazuri a judeca pe anul precedent.

Articolul 96

Contribuabilul obligat la darea declarației, care n'a dat-o în termen, sau dacă declarația data e incompletă sau inexactă, ori nu da informațiile complementare cerute, în forma prevăzută de art. 93, va fi impus din oficiu, și anume:

- a) De comisiunea de impuneri din oficiu sau după constatările făcute de agenții fiscalului dacă acestea sînt anterioare încheierii lucrărilor comisiunilor. Comisiunea va putea aplica o amendă pînă la o pătrime din impozitul pe venitul nedeclarat, după apreciere, dacă constata rea credința. În caz când, deși obligat, nu a făcut declarație, contribuabilul nu se citeaza la comisiunea de impuneri. El însă are dreptul de a se prezenta în ziua fixată prin afișările făcute, conform art. 100. În tot cazul are dreptul de apel în termen de 20 zile dela prezentare sau dela comunicarea impunerii, dacă nu s'a prezentat. Comisiunea de apel poate hotărî și asupra amenzii;
- b) Dacă impunerea nu s'a putut face prin comisiune, constatarea fiind ulterioară încheierii lucrărilor sale, ea se va putea face din oficiu de delegații fiscalului menționați la art. 93, numai pînă la finele anului de impunere. În acest caz se va aplica amenda egală cu jumătate din impozit. Impunerea va fi comunicată conform art. 98. Ea e executorie și rămîne definitivă dacă nu se contesta în termen de 30 zile dela comunicare. Contestațiunile se judeca după normele prevăzute în articolul precedent. Amenda se aplică după regulile prevăzute în art. 111;
- c) În cazul când se constata sustragerea dela impozit, după sfîrșitul anului de impunere, nu se vor mai întocmi acte de impunere, ci de contravenție, conform art. 105.

Articolul 97

Cu ocazia deschiderii unei succesiuni, agenții fiscalului sînt obligați a cerceta impunerea defunctului pentru 5 ani trecuți dela punerea în aplicare a acestei legi. Cînd se constată că contribuabilul defunct a fost omis a fi impus pe rolurile anului deschiderii succesiunii sale, sau a unui din cei 5 ani anteriori, ori a fost necomplet impus prin ascunderea unei părți din venit, se va proceda la constatarea și încasarea impozitelor nepercepute din activul succesiunii, aceste impozite socotindu-se ca o sarcina succesorală. Impunerea se face din oficiu de agenții fiscalului conform art. 95, pe numele succesiunii. Impozitul se va încasa din totalul succesoral, înaintea oricărei alte datorii, moștenitorii urmînd a repartiza între ei aceasta sarcina. Ei vor avea dreptul de contestatiune în termen de 30 zile dela comunicarea ce li se va face, cum și apel, potrivit dispozițiilor art. 95, comisiunile fiind competente în aceste cazuri a judeca pe 5 ani din urma.

Articolul 98

Contribuabilii cari au dat declarațiuni anuale sau cari au făcut contestatiune înaintea comisiunilor de impunere conform art. 95 și 96 sau apel, vor fi citați a se prezenta înaintea acestor instanțe. Citația li se va preda prin agenții percepției respective, prin notarul comunei sau prin funcționarii poliției judiciare ori administrative cu cel puțin 5 zile înainte de data înfățișării la locul de impunere, iar dacă prin declarație, contestație, sau apel, s'a indicat domiciliul, citația se va preda la acel domiciliu. Dacă persoana citata e gasita, i se înmînează citația, luându-se dovada de primire, semnată de ea; iar dacă nu știe carte, predarea se va constata prin punere de deget în asistența unui martor stiutor de carte, care să nu fie în serviciul autorității cari îndeplinește procedura. În caz de refuz, citația se va lipi pe usa casei, dresandu-se un proces-verbal în asistența unui martor, conform alineatului de mai sus. În caz de lipsa a contribuabilului, citația se va preda unei rude sau servitor, care locuiește cu dînsul, sub luare de dovada; în lipsa și a acestor persoane, sau în caz de refuz ori imposibilitate de semnare a lor, citația se va lipi pe usa casei, dresandu-se un proces-verbal în acest sens, în asistența, unui martor stiutor de carte, care să nu fie în serviciul autorității cari îndeplinește procedura. De îndată ce se va organiza serviciul pentru transmiterea citațiilor prin posta, ele vor fi predate pe aceasta cale. În caz cînd contestațiunile sau apelurile se predau personal de contribuabili stiutori de carte și se poate fixa îndată termen de judecată, contribuabilul poate lua cunoștința de termen sub semnatura proprie chiar pe cererea

sa) Toate termenele prevăzute în prezenta lege, pentru contestații, apel, comunicări, afisari și citații, se înțeleg pe zile libere.

Articolul 99

Cererile de scaderi prevăzute la capitolul VIII de sub titlul II și la impozitele elementare, făcute prin declarațiunile anuale, vor fi supuse comisiunilor de impuneri și scaderile se vor stabili cu aceeaș procedura și jurisdicțiune ca și impunerile anuale. Scazamintele vor fi operate în roluri, anual, odată cu impozitele anuale. La aplicarea legii se vor stabili prin instrucțiunile ministerului de finanțe, modalitățile de constatare și operarea acestor scaderi.

Capitolul 4 - Procedura înaintea instanțelor

Articolul 100

Zilele de începerea lucrărilor comisiunilor vor fi publicate de ministerul finanțelor, pe căile de publicitate oficială. Deosebit la fiecare percepție și primărie rurală, se va afișa cu o zi înainte numele contribuabililor, cărora li se va face impunerea în ziua următoare.

Capitolul 4 - Procedura înaintea instanțelor

Articolul 101

Hotărârile comisiunii de impunere, comisiunii de apel și ale instanțelor de recurs se dau fără drept de opoziție. Înaintea comisiunilor de apel și a instanțelor de recurs contribuabilii vor putea fi asistați de avocați. Fiscal va fi aparat înaintea acestor instanțe sau a celor de recurs printr'un delegat special, în baza unei adrese a administrației financiare sau a ministerului de finanțe. Înaintea instanțelor de recurs, părțile nu se citează. Termenele fixate se afișează la usa localului cu 10 zile înainte de ziua judecării. Pentru recursurile ce se judecă de Întâlnă Curte de casație termenele se comunică administrațiilor financiare și se afișează la localurile lor, cu cel puțin 10 zile înainte de judecată.

Capitolul 4 - Procedura înaintea instanțelor

Articolul 102

Toată procedura pentru constatarea impozitelor prevăzute de prezenta lege e scutită de timbru.

Capitolul 5 - Formarea matricolelor și a rolurilor

Articolul 103

Matricolele în cari se vor înscrie veniturile și contribuțiunile vor fi întocmite pe comune și suburbii în comunele urbane și pe comune, sate și cătune în cele rurale. Înscrierea în ele a veniturilor și impozitelor stabilite, cum și a prefacerilor urmate, conform legii, se face sub controlul organelor chemate a stabili impunerea. Veniturile supuse impozitelor elementare sînt trecute în matricolele rotunjite în zeci de lei prin întregirea unimilor. Matricolele nu sînt acte publice. Ele vor fi păstrate sub cheie și nu se va libera copie de pe ele decât direct contribuabilului interesat.

Capitolul 5 - Formarea matricolelor și a rolurilor

Articolul 104

Rolurile pentru împlinirea contribuțiilor se formează de către agenții fiscalului după matricole. Toate prefacerile din matricole vor fi trecute și în rolurile respective, formandu-se noi recapitulări sub același control. Rolurile sînt acte publice. Certificate de pe cuprinsul lor se pot libera, la cerere, interesatilor, pe timbrul legal.

Capitolul 6 - Sancțiuni

Articolul 105

Orice sustragere dela plata impozitului pentru care legea de fața nu prevede o alta sancțiune, se pedepsește cu amendă egala cu impozitul la indoitul venitului sustras. În toate cazurile cînd contribuabilul a ascuns la impunere contracte, registre sau orice alte acte pe cari, conform legii, erau obligat a le prezenta și din cari ar fi rezultat venituri impozabile mai mari decît cele stabilite, amenda va fi egala cu impozitul la intreitul diferenței de venit. Impunerile veniturilor imobiliare vor fi modificate pe baza acelor acte, pentru anii ce urmează ai periodului de recensămînt, cu procedura prevăzută de art. 94. Toate amenzile sus prevăzute cuprind și impozitul sustras și se stabilesc în modul mai jos indicat. Drepturile fiscului pentru stabilirea contravențiunilor se prescriu după trecere de 5 ani, socotiți dela 1 Ianuarie ce urmează anului cînd impunerea trebuia să aibă loc.

Capitolul 6 - Sancțiuni

Articolul 106

Pentru impozitele cari conform acestei legi se percep pe cale de reținere de către debitorii veniturilor impozabile, amenzile prevăzute de art. precedent sînt puse atît în sarcina debitorilor acelor venituri, cari n'au reținut impozitul cat și a creditorilor, în mod solidar. În cazul însă cînd impozitul este reținut și nu s'a vărsat în termen de către debitorul venitului, amenda se aplică numai acestuia.

Capitolul 6 - Sancțiuni

Articolul 107

Deosebit de amenzile de mai sus, contravenienții la dispozițiunile art. 26, alin. I și II, vor fi supuși unei amenzi de 5.000 pînă la 25.000 lei, iar în caz de recidiva sînt pasibili și de pedeapsa corecțională și anume dela 6 luni la un an.

Capitolul 6 - Sancțiuni

Articolul 108

Comercianții și industriasii cari nu țin registrele comerciale vor fi supuși la amenda egala cu impozitul. Aceasta amenda nu se aplică micilor meseriasi și micilor comercianți. Cei cari vor trece în registre alte cifre decît cele reale, în scopul de a nu se putea constata adevăratul venit impozabil, vor fi supuși la o amenda egala cu intreitul impozitului la venitul ce se va constata, în conformitate cu legea de fața.

Capitolul 6 - Sancțiuni

Articolul 109

Cînd comercianții sau industriasii mai sus prevăzuți țin registrele în regula, însă nu le comunică, sau refuza a procura actele ajutatoare, în termenele fixate, în forma prevăzută de art. 98, vor suferi amenzi de 50 - 1.000 lei pentru fiecare zi de întîrziere, afară de cazul cînd se legitimează întîrzierea.

Capitolul 6 - Sancțiuni

Articolul 110

Persoanele cari au raporturi contractuale cu contribuabilii și vor refuza a da informațiunile cerute de fisc, cu privire la impunerea obiectului contractului, vor fi supuși la amenda de 50 - 5.000 lei.

Capitolul 6 - Sancțiuni

Articolul 111

Constatarea contravențiilor prevăzute în legea de față se va face prin încheierea de procese-verbale, întocmite de agenții fiscalului. O copie de pe procesul-verbal, aprobat de minister sau de funcționarii desemnați în regulamentul legii ori în instrucțiunile de aplicare, se va notifica contribuabilului conform art. 98. În termen de 20 zile dela data notificării, contribuabilul poate face apel contra procesului-verbal aprobat, la tribunalul locului unde s'a săvârșit contravențiunea. Apelul trebuie să cuprindă, sub pedeapsa de nulitate, alegerea de domiciliu în cuprinsul circumscripției de resort a tribunalului. Motivele de apel vor fi depuse, fie prin cererea de apel, fie prin memoriu aparte, cu cel puțin 3 zile înaintea zilei fixate pentru judecata. Tribunalul, apreciind poate însă incuviinta depunerea motivelor în ziua judecării, în care caz oricare dintre părții poate cere un termen spre a lua cunoștința de ele. Judecata se va face de urgenta și cu precădere, conform regulilor dreptului comun. Hotărîrea tribunalului se da fără drept de opoziție. În termen de 20 zile dela pronunțarea tribunalului, ori dela comunicare, dacă s'a dat în lipsa apelantului, se va putea face recurs la Înalță Curte de casație pentru motive de violare de lege, exces de putere, omisiune esențială și incompetenta. Hotărîrea Curții de casație se da fără drept de opoziție.

Capitolul 6 - Sancțiuni

Articolul 112

În caz cînd este locul la aplicarea pedepsei corecționale prevăzute de art. 107, procesul-verbal de constatare aprobat se trimite în copie parchetului spre a deschide acțiune publică.

Capitolul 6 - Sancțiuni

Articolul 113

Ministerul finanțelor poate, dacă va găsi cu cale, sa acorde denuntatorilor și agenților cari au constatat contravențiunile o primă egala cu cel mult a treia parte din suma amenzilor rămase definitive și încasate dela contravenienti.

Capitolul 7 - Plata impozitelor

Articolul 114

Sumele constatate și înscrise în roluri ca impozite sau amenzi și rămase definitive, conform dispozițiilor legii de față, constituiesc creanțe executorii în folosul Statului, cari nu pot fi reduse sau desființate prin nicio hotărîre judecătorească, în alt mod decât cel prevăzut în această lege. Ele sînt executorii cu titlu provizoriu, chiar și mai înainte de a rămîne definitive, îndată ce sînt constatate de comisiunile de impuneri sau în modul prevăzut prin lege, apelurile, contestațiunile și recursurile nefiind suspensive de executare. Rămîne a se face compensatiune sau restituire dacă debitul e micșorat, sau a se percepe diferența dacă e mărit.

Capitolul 7 - Plata impozitelor

Articolul 115

Încasările se fac, fie dintr'odată, fie anual, trimestrial sau lunar, după următoarele deosebiri:

- a) Se încasează anual impozitul minimal de 10 lei prevăzut în art. 54, care devine exigibil pe ziua de 1 Ianuarie;
- b) Se încasează trimestrial, devenind exigibile din prima zi a lunilor Ianuarie, Aprilie, Iulie și Octombrie, toate impozitele cuprinse în prezenta lege, afară de cele prevăzute în alineatele următoare;
- c) Se încasează conform dispozițiilor speciale și la datele stabilite, conform prevederilor legii de față, toate impozitele pentru cari legea prevede încasarea pe cale de reținere și vărsare directă;
- d) Se încasează dintr'odată toate amenzile pronunțate potrivit acestei legi și impozitul prevăzut de art. 53, pe ziua cînd ele devin exigibile. Aceste sume se înscriu în roluri speciale.

Capitolul 7 - Plata impozitelor

Articolul 116

Sumele înscrise în roluri și neplătite la datele sus prevăzute vor fi urmărite, conform legii speciale de percepere și urmărire a veniturilor publice, 15 zile dela exigibilitatea lor. Ele vor produce după încunoștiințare în folosul Statului o dobînda de 9 la suta anual, care se calculează lunar dela prima zi a trimestrului ce urmează datei exigibilitatii și după efectuarea impunerii, conform art. 114. În calculul dobînzilor sumelor de bani se rotunjesc marindu-se pînă la un leu. Dobînzile vor fi înscrise în roluri și percepute odată cu impozitul respectiv. Dacă pînă la închiderea exercițiului anului de impunere nu sînt achitate, ele se înglobează în rămășițe, înscriindu-se ca debit pe rol.

Capitolul 7 - Plata impozitelor

Articolul 117

Contestațiunile contra împlinirii impozitelor cari se încasează pe cale de reținere și vărsare directă, urmează calea de judecată prevăzută de legea de percepere și urmărire pentru contestațiuni la urmăriri. Contestația se poate face tot în cursul anului în cari a avut loc încasarea, sau dacă aceasta s'a făcut în ultima luna la 30 zile după încasare. Amenzile referitoare la ele se încasează însă conform prevederilor art. 114 și 115 și cu aceleas sancțiuni, ele fiind stabilite și debitate cu aceeaș procedura ca și pentru celelalte impozite.

Articolul 118

Ministerul finanțelor va înființa carnete de contribuțiuni, pe cari contribuabilii vor fi obligați a le păstra. În aceste carnete se vor înscrie contribuțiunile ce are de plătit fiecare, situațiunea sa familiara după constatările comisiei și plățile efectuate în contul contribuțiilor. Titlul IV Dispozițiuni finale și tranzitorii

Articolul 119

Toate dispozițiunile cuprinse în legea de față intră în vigoare dela 1 Aprilie 1923, impozitele debitandu-se în primul an numai pe 9 luni. Dela data punerii în aplicare a legii de față sînt și rămîn abrogate toate legile, regulamentele și orice alte dispozițiuni relative la vechile contribuțiuni directe corespunzătoare celor de față și accesoriile lor, cum și cele referitoare la constatarea acestor impozite, precum și următoarele:

- a) Pentru tot regatul: legea asupra contributiunilor directe din 1 August 1921;
- b) În Vechiul Regat, legile privitoare la: Impozitul funciar, impozitul patentelor, cuprinzînd și pe cel complementar al patentei, impozitul personal, impozitul de 3% asupra salariilor, impozitul asupra venitului capitalului mobilier, impozitul pe hectarul de vii și taxa de filoxera și legea impozitului asupra pacurii din 24-29 Martie 1887;
- c) În Ardeal, Banat, Maramures și Crisana: Darea pe pămînt, ambele impozite pe clădiri, pe câștig, de toate clasele, impozitul pe venit, pe avere, pe beneficiul celor obligați la publicarea bilanțului, pe tantieme, pe dobînda și renta, pe cîștigurile de război, pe câștiguri din loterii, pe beneficiul din exploatarea minelor;
- d) În Basarabia, legile privitoare la: Impozitul pe pămînt, pe clădiri, patenta fixa și complimentară, impozitul pe venit, pe beneficiul celor obligați a publică bilanțul și asupra capitalului mobilier;
- e) În Bucovina, legile privitoare la: Darea pe pămînt, ambele impozite pe clădiri, pe câștig, pe venitul net al celor obligați la publicarea bilanțului, impozitul pe venit, pe tantieme, pe rente și impozite și pe salarii;
- f) În întreaga țara, toate zecimile adiționale și orice alte dări suplimentare stabilite asupra impozitelor sus prevăzute, sau asupra bazelor lor, atît în beneficiul Statului cat și în al oricărei alte instituțiuni publice, afară de taxele militare și cele analoage lor;
- g) pentru noile teritorii rămîn desființate orice alte impozite corespunzătoare celor de mai sus, oricare le-ar fi denumirea și în folosul oricărei instituțiuni ar fi înființate.

Capitolul 7 - Plata impozitelor

Articolul 120

Dacă după primii doi ani ai primei perioade de recensământ, din cauza variațiunii schimbului, veniturile din proprietățile funciare necladite, agricole, sau a valorilor locative pentru clădiri, vor scădea cu o treime a valorii care o aveau la recensământ, se va putea lua măsura prin legea bugetară, ca prima perioada de recensământ să se scurteze cu cel mult doi ani. În cazul când se dovedește cu contracte de arenda în curs, cu data certa, ca o proprietate agricolă e arendată dinainte de 1921, cu mai puțin decât trei sferturi din valoarea locativă pe hectar, stabilită conform art. 4, impozitul stabilit după valoarea locativă pe hectar va fi scăzut pe anii din contract rămași pe prima perioada de recensământ, cu diferența în plus față de impozitul ce s'ar stabili după prețul din contract. Procedura scaderii va fi cea prevăzută de art. 66 și 99. Pentru clădirile locuite de proprietarii lor, normele de evaluare la primul recensământ se vor stabili de comisiunea centrală prevăzută la art. 84, luându-se de baza valoarea locativă reală dela 1914. Pentru proprietățile stapanite dinainte de 15 August 1916 în Vechiul Regat și de 1 August 1914 în celelalte tinuturi, aceasta evaluare nu va putea trece de intreitul acelei valori locative, iar dacă acele clădiri sînt cumpărate după 1 Ianuarie 1919, se va lua de baza, cel puțin, prețul de cumpărare al imobilului, socotindu-se o rentabilitate pînă la 5 la suta. Tot pentru primul period de recensământ evaluarea terenurilor virane prevăzută de art. 15, alin. III, se va face socotindu-se la prețul mijlociu de vânzare al acestor terenuri o dobînda de 2 jum. la suta.

Capitolul 7 - Plata impozitelor

Articolul 121

Se scutesc în mod excepțional și vremelnic de impozitul pe venitul proprietăților cladite: 1. Pe timp de 10 ani de cînd au devenit locuibile clădirile noi construite cu începere din anul 1921 și terminate pînă la 1 Ianuarie 1925. 2. Adausele la clădiri în înălțime sau în suprafața făcute dela 1 Aprilie 1921 și terminate pînă la 1 Ianuarie 1925, pe termen de 10 ani dela data cînd au devenit locuibile. 3. Terenurile din orașe pe cari au fost clădiri și au devenit virane din cauza devastarilor de război, pe timp de 10 ani dela data punerii în aplicare a legii de față. 4. Clădirile cari au devenit nelocuibile din cauza distrugerilor provenite din operațiunile de război, pe timp de 10 ani de cînd ele sînt refăcute și puse în stare de a fi locuibile. Scutirea începe dela aplicarea legii, iar pentru clădirile refăcute în urma dela 1 Ianuarie a anului ce urmează datei cînd sînt puse în stare a fi locuibile, însă nu mai târziu de 5 ani dela aplicarea legii. 5. Se menține scutirea acordată prin legea din Octomvrie 1921 pentru clădirea Societății generale a funcționarilor publici, pe termen de 10 ani, dela punerea în aplicare a legii de față.

Capitolul 7 - Plata impozitelor

Articolul 122

Pentru primii 5 ani dela punerea în aplicare a legii cota impozitului mobilier la venitul provenit din renta expropriării, prevăzută de art. 22, alin. IV, este redusă la 5 la suta.

Capitolul 7 - Plata impozitelor

Articolul 123

Amortismentul prevăzut de art. 31, punctul 6, pentru imobilele și instalațiunile imobiliare construite sau instalate dela 1 Ianuarie 1919 și pînă la 1 Ianuarie 1925, cari aparțin întreprinderilor industriale, va putea fi urcat pînă la 10 la suta în primii 10 ani dela punerea în aplicare a legii; iar amortismentul investițiunilor mobiliare prevăzut de același art., punctul 7, făcute în același interval de timp, va putea fi urcat pînă la 20 la suta, tot în acești 10 ani.

Capitolul 7 - Plata impozitelor

Articolul 124

La stabilirea cotei impozitului complimentary prevăzut de art. 42 pentru societățile industriale pe acțiuni, capitalul, care a rămas dinaintea anului 1916, se va socoti în calcul, pentru primii trei ani dela punerea în aplicare a legii, de trei ori mai mare. Termenul de trei ani poate fi prelungit în condițiunile prevăzute de art. precedent.

Capitolul 7 - Plata impozitelor

Articolul 125

În primii 3 ani dela punerea în aplicare a legii, societățile pe acțiuni vor putea forma rezerve, fără plata imediata a impozitului pe veniturile comerciale și industriale, pe lîngă rezervele prevăzute de art. 32, pentru acoperirea unor eventuale diferențe de curs la datoriile în moneda străină, fără ca ele sa treacă de cota care se va prevedea prin regulament. Dacă după 3 ani diferența de schimb a leului nu se îndrepteaza, se poate prevedea prin legea bugetară noi termene pentru neimpunerea și formarea din nou a acestor rezerve. La expirarea termenelor acordate rezervele neintrebuintate în scopul pentru cari au fost făcute vor fi impuse. Asemenea prevederi se pot face și de comercianții și industriasiilor particulari în aceleași condițiuni pentru creanțele ce au de achitat în moneda străină, a căror existenta se dovedește cu acte și registre regulat ținute, dacă au bilanț întocmit în regula.

Capitolul 7 - Plata impozitelor

Articolul 126

Comercianții și industriasiilor sînt datori a tine în regula registrele comerciale în forma prevăzută de codurile de comerț în vigoare în teritoriile respective din cari registre să rezulte veniturile impozabile. Aceasta sub sancțiunile prevăzute la art. 108 și 109.

Capitolul 7 - Plata impozitelor

Articolul 127

Încasarea vechilor contribuțiuni directe, după rolurile vechi, va dura pînă la 30 Septemvrie 1923, pentru exercițiile anterioare. Rămășițele ce se vor afla neîncasate la acea data se vor totaliza într'o singura cifra, care se va trece într'o rubrica specială a nouilor roluri.

Capitolul 7 - Plata impozitelor

Articolul 128

Se menține în mod excepțional pentru primul an de aplicare al acestei legi, modul actual de încasare al veniturilor existente bisericesti și școlare din tinuturile alipite.

Capitolul 7 - Plata impozitelor

Articolul 129

Ministerul finanțelor este autorizat a institui comisiuni speciale pentru rezolvarea recursurilor din trecut în Ardeal, Banat, Maramures, Crisana și Bucovina. Aceste comisiuni vor fi compuse în modul arătat la art. 78, și vor putea funcționa în București, sau în orașele de reședința ale Curților de apel. În București, ele vor putea fi prezidate de membri ai Înaltei Curți de casație, desemnați de primul-președinte. Pentru judecarea acestor recursuri se va aplica dispozițiunile legilor existente în acele tinuturi în ce privește procedura.

Capitolul 7 - Plata impozitelor

Articolul 130

Orice dispozițiuni de legi sau regulamente relative la scutiri de contribuțiuni directe, neprevăzute în prezenta lege, sînt și rămîn abrogate. Se scutește de impozitul mobilier și de impozitul pe venitul global, rentele viagere pe cari Statul pe bază de lege le servește particularilor care și-au donat averea lor Statului în scop de binefacere sau cultural. Din impozitul stabilit de art. 22 privitor la titlurile de renta austro-ungara, deținută de cetățenii din provinciile unite și a căror posesiune dinainte de 1 Ianuarie 1918, este dovedită, se va scădea impozitul ce se va dovedi a fi fost plătit asupra acestor titluri în alta țara. Dispoziția aceasta intră în vigoare numai în caz de reciprocitate.

Capitolul 7 - Plata impozitelor

Articolul 131

La punerea în aplicare a legii, impunerile anuale, atît cele elementare cat și pe venitul global, se vor putea îndeplini de comisiunile de recensămînt prevăzute de art. 80, odată cu impunerea veniturilor imobiliare, pentru contribuabilii cari au venituri impozabile numai la locul unde se efectuează acele impuneri sau ale căror venituri se pot constata pe loc. Dacă contribuabilul se găsește de față, i se va inmana copie de pe procesul-verbal sub dovada de primire, iar dacă nu e de față, impunerea va fi comunicată în forma prevăzută de art. 20 și cu drept de apel după prevederile aceluiaș articol. Apelurile se vor judeca de comisiunile de apel prevăzute de art. 78. Contestațiunile la impuneri și scaderile pe anii precedenti se vor judeca de comisiunile anuale ale anului 1923.

Articolul 132

Pentru executarea dispozițiilor legii de față se va întocmi și decreta, prin îngrijirea ministerului de finanțe, regulamentul cuprinzând toate dispozițiile esențiale de aplicarea

- ei)** Aceste dispozițiuni vor avea putere de lege atît întrucât lamuresc legea și nu contrazic dispozițiunile
- ei)** Ele nu se pot modifica decât tot pe cale regulamentara. Pînă la întocmirea regulamentului, instrucțiunile ce ministerul finanțelor va da pentru aplicarea acestei legi, și cari vor fi publicate prin Monitorul Oficial, vor avea putere regulamentara în aceleași condițiuni. Sancțiunile ce se vor prevedea prin regulament și prin instrucțiunile sus prevăzute, pentru nerespectarea dispozițiilor ce ele cuprind, vor consta în amenzi ce nu vor putea trece de 500 lei. -----